

Inovované učebné osnovy vyučovacích predmetov pre 6. ročník

Obsah:

Učebné osnovy vyučovacích predmetov pre 6. ročník	1
Vzdelávacia oblasť: Jazyk a komunikácia	2
Slovenský jazyk 6. ročník	2
Literárna výchova 6. ročník.....	5
Anglický jazyk 6. ročník	7
Vzdelávacia oblasť: Človek a príroda	12
Fyzika 6. ročník	12
Biológia 6. ročník	14
Vzdelávacia oblasť: Človek a spoločnosť	17
Dejepis 6. ročník.....	17
Geografia 6. ročník	19
Občianska náuka 6. ročník	21
Vzdelávacia oblasť: Človek a hodnoty	23
Etická výchova 6. ročník.....	23
Náboženská výchova evanjelická 6.ročník	26
Náboženská výchova katolícka 6.ročník	28
Vzdelávacia oblasť: Človek a svet práce	31
Technika 6. ročník.....	31
Vzdelávacia oblasť: Matematika a práca s informáciami	35
Matematika 6. ročník	35
Informatika 6. ročník	39
Vzdelávacia oblasť: Umenie a kultúra	42
Výtvarná výchova 6. ročník.....	42
Hudobná výchova 6. ročník	44
Vzdelávacia oblasť: Zdravie a pohyb	48
Telesná a športová výchova 6. ročník	48

Vzdelávacia oblasť: Jazyk a komunikácia

Slovenský jazyk a literatúra 6. ročník

Zložka: slovenský jazyk

Počet hodín týždenne: 3

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Podstatou predmetu slovenský jazyk a literatúra je viesť žiakov k uvedomeniu si jazykovej a kultúrnej pestrosti nielen v rámci Európy a sveta, ale aj v rámci jednotlivých sociálnych prostredí. Cez pochopenie významu jazyka pre národnú kultúru by mali žiaci dospieť k chápaniu odlišností, tolerancii a orientácii v multikultúrnom prostredí. Predmet slovenský jazyk a literatúra ako súčasť vzdelávacej oblasti Jazyk a komunikácia je jedným z kľúčových všeobecno-vzdelávacích predmetov.

Jazyková časť predmetu sa zaoberá problematikou jazyka ako nástroja myslenia a komunikácie medzi ľuďmi. Jazyk je vnímaný ako potenciálny zdroj osobného a kultúrneho obohatenia človeka. Vo vyučovaní jazyka je v popredí analýza a interpretácia textov/prejavov a tvorba vlastných textov/prejavov, ktoré sú adekvátne konkrétnej komunikačnej situácii.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Cieľové kompetencie – jazyková zložka:

Komunikácia v materinskom jazyku:

Vedieť:

- sa vyjadrovať a tlmočiť svoje myšlienky, pocity a názory ústnou a písomnou formou;
- interaktívne a kreatívne reagovať primeraným spôsobom v rôznych spoločenských a kultúrnych súvislostiach, vo vzdelávaní a v odbornej činnosti;
- klásť otázky a dokázať správne odpovedať;
- rozvíjať si slovnú zásobu, vedieť správne používať gramatické javy a jazykové funkcie;
- rozlišovať spisovné a nespisovné výrazy a texty;
- správne používať rôzne jazykové štýly;
- vyhľadávať, zhromažďovať a spracovávať informácie a vedieť presvedčivým spôsobom argumentovať;
- viesť kritický a konštruktívny dialóg, dokázať hodnotiť literárne texty a oceňovať estetické kvality;
- sa správať empaticky a používať jazyk pozitívnym a sociálne zodpovedným spôsobom.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Vzdelávací obsah slovenského jazyka pre 6.ročník bol modifikovaný inovovaným Štátnym vzdelávacím programom.

I. Slovenský jazyk

Opakovanie vedomostí a zručností z 5.ročníka

Lexikológia : Ako tvoríme slová

Morfologia: Podstatné mená

Prídavné mená

Slovesá

Zámená

Príslovky
Predložky
Citoslovčia
Syntax: Podmet, prísudok
Prisudzovací sklad
Projektové vyučovanie
Opakovanie vedomosti zo 6.ročníka
Záverečné opakovanie učiva zo 6.ročníka

II. Sloh

statický opis, rozprávanie s využitím priamej reči, dynamický opis, charakteristika

➤ *Diktáty /4/:*

1. Opakovanie 5.ročníka
2. Prídavné mená
3. Slovesné spôsoby
4. Opakovanie učiva zo 6.ročníka

➤ *Kontrolné písomné slohové práce /2/:*

Statický opis
Rozprávanie s využitím priamej reči (1.osoba, 3.osoba)

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

- motivačné metódy /rozprávanie, rozhovor, demonštrácia/ - ich cieľom je vzbudiť záujem žiakov,
- expozičné metódy /vysvetľovanie, inštruktáž, demonštrácia, rozhovor/ - cieľom je osvojiť si nové poznatky a zručnosti,
- fixačné metódy / ústne a písomné opakovanie, opakovanie s využitím učebnice a inej literatúry, domáce úlohy/ - ich cieľom je osvojenie a utvrdenie učiva.

5. UČEBNÉ ZDROJE

- KRAJČOVIČOVÁ, J. – KESSELOVÁ, J.: *Slovenský jazyk pre 6.ročník základnej školy*
- Internet, www.zobrovna.sk, rôzne druhy slovníkov, www.slex.sk, Jazyková poradňa odpovedá / M. Pisarčíková /

6. HODNOTENIE PREDMETU

Cieľom hodnotenia práce žiakov je poskytnúť žiakovi i rodičom informácie o tom, ako zvládol učivo, poukázať na to, v čom má nedostatky, v ktorej oblasti urobil pokroky. Toto hodnotenie je koncipované tak, aby žiaka motivovalo k čo najlepším študijným výsledkom a povzbudilo ho k ďalšej práci.

Pri hodnotení žiakov sa bude postupovať podľa Metodického pokynu na hodnotenie žiakov základnej školy č. 22/2011.

Vo výchovno-vzdelávacom procese sa bude uskutočňovať **priebežné a celkové hodnotenie**:

- **priebežné hodnotenie** v predmete sa bude uskutočňovať pri hodnotení čiastkových výsledkov a prejavov žiaka na vyučovacích hodinách a bude mať hlavne motivačný

charakter; učiteľ bude zohľadňovať vekové a individuálne osobitosti žiaka a prihliadať na jeho momentálnu psychickú i fyzickú disponovanosť,

- **celkové hodnotenie** žiaka v predmete sa bude uskutočňovať na konci prvého polroka a druhého polroka v školskom roku a má čo najobjektívnejšie zhodnotiť úroveň jeho vedomostí, zručností a návykov vo vyučovanom predmete.

V procese hodnotenia bude učiteľ uplatňovať primeranú náročnosť, pedagogický takt voči žiakovi, rešpektovať práva dieťaťa a humánne sa správať voči žiakovi. Predmetom hodnotenia budú najmä učebné výsledky žiaka, ktoré dosiahol v predmete v súlade s požiadavkami vymedzenými v učebných osnovách, osvojené kľúčové kompetencie, ako aj usilovnosť, osobnostný rast, rešpektovanie práv iných osôb, ochota spolupracovať a správanie žiaka podľa školského poriadku.

Podklady na hodnotenie výchovno-vzdelávacích výsledkov a správania žiaka získa učiteľ najmä týmito metódami, formami a prostriedkami:

sústavným sledovaním výkonu žiaka a jeho pripravenosti na vyučovanie,

- rôznymi druhmi skúšok (ústnym skúšaním jednotlivca, frontálnym skúšaním, skúšaním žiakov v rámci skupinovej práce, formou didaktických testov po prebratí tematického celku, písomných cvičení),
- kontrolnými písomnými prácami /diktátmi/, ktoré sú predpísané osnovami,
- analýzou výsledkov rôznych činností žiaka,
- sústavným diagnostickým pozorovaním žiaka.

Podkladom pre celkové hodnotenie vyučovacieho predmetu budú:

- známka za ústnu odpoveď,
- známky za rôzne písomné druhy skúšok, didaktické testy
- posúdenie prejavov žiaka.

Hodnotenie slohových prác:

Známka	Počet chýb
1	28-26
2	25-21
3	20-14
4	13-9
5	8-0

kritériá hodnotenia:

- vonkajšia forma (max.4body)
 - a) čitateľnosť
 - b) zreteľné grafické členenie odsekov
 - c) prepísanie práce z konceptu do čistopisu
 - d) čistota textu
 - e) dodržiavanie okrajov
 - f) dodržanie predpísaného rozsahu
- II. vnútorná forma (max. 20)
 - a) obsah(max.4body) – dodržanie témy, myšlienkové vyústenie
 - b) kompozícia(max.4body) -uplatnenie zodpovedajúceho slohového postupu, vnútorná stavba, členenie textu, nadväznosť a logickosť textu
 - c) jazyk(max.4body) - správne využitie slovných druhov, morfológická správnosť jazykových prostriedkov, syntaktická správnosť jazykových prostriedkov, rôznorodosť, variabilnosť
 - d) pravopis - 4b: 0-4 chyby
3b: 5-8 chýb
2b: 9-12chýb

- 1b: 13-16 chýb
 Ob: nad 17 chýb
 e) štýl (max.4body) - Správna štylizácia viet, Tvorivosť, Pútavosť
- III. celkový dojem (max.4body) - celkové vyznenie práce po jej prvom prečítaní.

Hodnotenie diktátov:

Ročník	Počet slov	Známka	Počet chýb
5	45-50	1	0-1
6	60-70	2	2-3
7	70-80	3	4-7
8	80-90	4	8-10
9	80-90	5	nad 11

Slovenský jazyk a literatúra 6. ročník

Zložka: Literárna výchova

Počet hodín týždenne: 2

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Obsah výučby vychádza zo vzdelávacej oblasti slovenský jazyk a literatúra. Pri tvorbe obsahovej náplne predmetu sme vychádzali z obsahového štandardu Slovenského jazyka a literatúry. Na túto vzdelávaciu oblasť vyčlenil inovovaný ŠVP 2 vyučovacie hodiny, t.j. 66 vyučovacích hodín literatúry ročne.

Základným princípom osnovania obsahu je rozvoj čítania ako všestranného osvojovania umeleckého textu. Dôraz sa kladie na postupné rozvíjanie čitateľa od naivnej úrovne (charakteristickej hlavne pre 1. stupeň ZŠ) cez schopnosť analyzovať sémantiku umeleckého textu (analytické čítanie), porozumieť jej a prenikať do znakovkej podstaty textu, až po schopnosť pracovať s jeho významom na vyššej individuálnej úrovni spracovania, t.j. syntetizovať ho, interpretovať a hodnotiť zo všetkých jeho stránok (syntetické, hodnotiace čítanie).

Tento princíp usporiadania obsahu smeruje k rozvíjaniu čitateľských kompetencií, resp. súboru vedomostí, zručností, hodnôt a postojov zameraných na príjem umeleckého textu, jeho analýzu a hodnotenie.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Cielom vyučovacieho predmetu literárna výchova je rozvíjať čitateľské a interpretačné zručnosti žiakov.

Základnou úlohou literárnej výchovy na 2. stupni ZŠ je postupný prechod jednotlivými fázami čítania:

- čítanie so simultánnym porozumením;
- analýza štruktúry textu a identifikácia jeho významu;
- hodnotenie textu.

POZNÁVACIE A ČITATEĽSKÉ KOMPETENCIE

1. Recitovať spamäti prozaické a básnické diela.
2. Nahlas a plynule čítať umelecký alebo náučný text.
3. Rešpektovať rytmickú usporiadanosť básnického textu.
4. Čítať text postavy dramatického diela pri spoločnom dramatizovanom čítaní.
5. Modulovať hlas podľa zmyslu textu.
6. Zapamätať si potrebné fakty a definície a vedieť demonštrovať ich znalosť.
7. Vysvetliť podstatu osvojených javov a vzťahov medzi nimi.
8. Usporiadať známe javy do tried.
9. Aplikovať literárnovedné vedomosti na literárne texty s analogickou štruktúrou.
10. Analyzovať umelecký text po štylisticko-lexikálnej a kompozičnej stránke a určiť funkciu jednotlivých prvkov pre celkové vyznenie diela.

11. Sformulovať vlastné hodnotenie diela a podložiť svoje stanovisko argumentmi.
12. Transformovať literárny text.
13. Vytvoriť krátky umelecký alebo náučný text.
14. Orientovať sa v školskej a verejnej knižnici.
15. Vedieť získať informácie z knižných a elektronických zdrojov.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

I. Opakovanie učiva 5.ročníka

II. Ľudová slovesnosť – Príslovia

- Porekadlá
- Pranostiky
- Hádanky
- Anekdoty

III. Poézia – piesne

- balady

IV. Rozprávanie vo veršoch i v próze -

- Človeče spoznáš sa v bájkach?
- O čom rozprávajú báje?
- Zo života detí
- Dobrodružná literatúra

V. Opakovanie učiva z 6. ročníka

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

- motivačné metódy /rozprávanie, rozhovor, demonštrácia/ - ich cieľom je vzbudiť záujem žiakov,
- expozičné metódy /vysvetľovanie, inštruktáž, demonštrácia, rozhovor/ - cieľom je osvojiť si nové poznatky a zručnosti,
- fixačné metódy / ústne a písomné opakovanie, opakovanie s využitím učebnice a inej literatúry, domáce úlohy/ - ich cieľom je osvojenie a utvrdenie učiva.

5. UČEBNÉ ZDROJE

- učebnica Literárna výchova pre 6.roč. ZŠ
- časopisy, encyklopédie, , www.zborovna.sk, www.google.sk, www.wikipedia, a iné,
- Virtuálna knižnica,

Užitočné webové stránky: www.zlatyfond.sme.sk ,www.osobnosti.sk ,www.uluv.sk ,
www.slex.sk, www.encyklopedia.sme.sk, www.litcentrum.sk, www.wikipedia.sk

6. HODNOTENIE PREDMETU

Cieľom hodnotenia práce žiakov je poskytnúť žiakovi i rodičom informácie o tom, ako zvládol učivo, poukázať na to, v čom má nedostatky, v ktorej oblasti urobil pokroky. Toto hodnotenie je koncipované tak, aby žiaka motivovalo k čo najlepším študijným výsledkom a povzbudilo ho k ďalšej práci.

Pri hodnotení žiakov sa bude postupovať podľa Metodického pokynu na hodnotenie žiakov základnej školy č. 22/2011.

Vo výchovno-vzdelávacom procese sa bude uskutočňovať **priebežné a celkové hodnotenie:**

- **priebežné hodnotenie** v predmete sa bude uskutočňovať pri hodnotení čiastkových výsledkov a prejavov žiaka na vyučovacích hodinách a bude mať hlavne motivačný charakter; učiteľ bude zohľadňovať vekové a individuálne osobitosti žiaka a prihliadať na jeho momentálnu psychickú i fyzickú disponovanosť,

- **celkové hodnotenie** žiaka v predmete sa bude uskutočňovať na konci prvého polroka a druhého polroka v školskom roku a má čo najobjektívnejšie zhodnotiť úroveň jeho vedomostí, zručností a návykov vo vyučovacom predmete.

V procese hodnotenia bude učiteľ uplatňovať primeranú náročnosť, pedagogický takt voči žiakovi, rešpektovať práva dieťaťa a humánne sa správať voči žiakovi. Predmetom hodnotenia budú najmä učebné výsledky žiaka, ktoré dosiahol v predmete v súlade s požiadavkami vymedzenými v učebných osnovách, osvojené kľúčové kompetencie, ako aj usilovnosť, osobnostný rast, rešpektovanie práv iných osôb, ochota spolupracovať a správanie žiaka podľa školského poriadku.

Podklady na hodnotenie výchovno-vzdelávacích výsledkov a správania žiaka získa učiteľ najmä týmito metódami, formami a prostriedkami:

- sústavné diagnostické pozorovanie žiaka,
- sústavné sledovanie výkonu žiaka a jeho pripravenosti na vyučovanie,
- rôzne druhy skúšok (písomné, ústne), didaktické testy,
- analýza výsledkov rôznych činností žiaka,

Podkladom pre celkové hodnotenie vyučovacieho predmetu budú:

- známka za ústnu odpoveď,
- známky za rôzne písomné druhy skúšok, didaktické testy
- posúdenie prejavov žiaka.

Anglický jazyk 6. ročník

Počet hodín týždenne: 3

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Vyučovacím predmetom anglický jazyk má v systéme školského vzdelávania centrálnu postavenie. Anglický jazyk je v súčasnosti pre väčšinu obyvateľov Slovenskej republiky prvým cudzím jazykom, je pestrým, vnútorne bohatým štruktúrovaným médiom, ktoré mu umožňuje komunikovať o najrozmanitejších javoch ľudského bytia a vedomia. Kvalitné poznanie a praktické ovládanie zákonitostí anglického jazyka podmieňuje pohotovú, funkčne primeranú a kultivovanú komunikáciu jeho nositeľov. Prostredníctvom uvedomenia si miesta anglického jazyka v našej spoločnosti si jednotlivci zároveň uvedomujú a vnímajú nielen svoju národnú identitu a štátnu príslušnosť, ale aj existenciu iných národov a národností v multikultúrnej spoločnosti. Úroveň poznania a praktického ovládania anglického jazyka je tak zároveň zrkadlom začleňovania sa do štruktúr multikultúrnej spoločnosti. Kultivované ovládanie angličtiny zabezpečuje nielen úspešné zvládnutie školského vzdelávania v iných krajinách, ale následne aj ich plnohodnotné uplatnenie v pracovnom zaradení.

Jazyk je fenomén, ktorý sprevádza človeka v písomnej alebo ústnej podobe po celý život. Tvorí integrálnu zložku jeho myslenia, je prostriedkom na poznávanie vonkajšieho i vnútorného sveta, na verbálne vyjadrovanie myšlienok, pocitov a nálad, slúži na kontakt a dorozumievanie sa s inými nositeľmi jazyka, pomáha vnímať krásu umeleckého diela. Zároveň reprezentuje svojich nositeľov, predovšetkým ich intelektuálnu, citovú a mravnú vyspelosť.

Jazykové znalosti, štylistické a komunikatívne zručnosti a čitateľské a literárne zručnosti ako súčasť jazykovej kultúry predstavujú základné znaky vyspelosti absolventa základného vzdelania. Žiaci nadobúdajú také schopnosti a zručnosti, aby sa dokázali orientovať v akejkoľvek bežnej komunikatívnej situácii, vedeli sa vhodne vyjadrovať a svoje poznatky uplatňovali v praktickom živote. Schopnosti, ktoré žiaci získajú v predmete anglický jazyk a sú potrebné nielen pre kvalitné jazykové vzdelávanie, ale sú dôležité aj pre úspešné osvojovanie si poznatkov v ďalších oblastiach vzdelávania. Ovládanie anglického jazyka v ústnej a písomnej forme umožňuje žiakovi nielen poznať a pochopiť spoločensko-kultúrny vývoj krajiny, ktorej jazyk sa učia, orientovať sa v prostredí, v ktorom

sa daný jazyk aktívne používa, vnímať okolie i seba, vytvárať predpoklady k efektívnej medziludskej komunikácii, interpretovať svoje reakcie a pocity a dokázať pochopiť svoje postavenie v rozličných komunikatívnych situáciách.

Vzdelávací obsah anglického jazyka tvoria tri oblasti: všeobecné kompetencie, komunikačné jazykové kompetencie, komunikačné zručnosti.

V oblasti Všeobecné kompetencie žiaci nadobúdajú tie kompetencie, ktoré nie sú charakteristické pre jazyk, ale sú nevyhnutné pre rôzne činnosti, vrátane jazykových činností. Všeobecné kompetencie vedú žiakov k uvedomeniu získavaniu nových vedomostí a zručností, osvojovaniu si stratégií učenia sa cudzieho jazyka, pochopeniu potreby vzdelávania sa v cudzom jazyku, účinnej spolupráci vo dvojiciach a skupinách, otvorenosti ku kultúrnej a etnickej rôznorodosti, samoštúdiu.

V oblasti Komunikačné jazykové kompetencie žiak nadobúda tie jazykové, sociolingvistické a pragmatické kompetencie, ktoré mu umožňujú konať s použitím konkrétnych jazykových prostriedkov.

V oblasti Komunikačné zručnosti žiaci nadobúdajú zručnosti, ktoré nemožno chápať izolovane, pretože sa navzájom prelínajú a dopĺňajú ; t.j. počúvanie s porozumením, čítanie s porozumením, písomný prejav, ústny prejav – dialóg, monológ.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Všeobecné ciele

- . vzbudiť záujem o cudzie jazyky,
- . vytvoriť základ pre ďalšie jazykové vzdelávanie,
- . rozvíjať komunikačné kompetencie žiakov v materinskom a cudzom jazyku,
- . podporovať všestranný rozvoj žiakov: kognitívny (trénovať schopnosť žiakov vnímať a pamätať si, systematicky trénovať jazykové činnosti receptívnym a produktívnym spôsobom), sociálny, emocionálny, osobnostný,
- . rozvíjať interkultúrnu kompetenciu,
- . rozvíjať všetky jazykové činnosti: počúvanie s porozumením, rozprávanie; postupne zaraďovať čítanie s porozumením a písanie,
- . využívať medzipredmetové vzťahy.

Sociálne ciele

- . akceptovať seba ako súčasť skupiny,
- . uplatniť vzájomnú ohľaduplnosť,
- . zmysluplne spolupracovať s partnerom,
- . akceptovať spolupatričnosť k skupine,
- . vedome predĺžiť fázy sústredenia a práce,
- . pomáhať iným, povzbudiť ich,
- . rozpoznať a prijať spoločnú zodpovednosť,
- . akceptovať rozhodnutie väčšiny,
- . vedieť sa prispôbiť a presadiť,
- . požičať niečo, poprosiť o niečo,
- . ospravedlniť sa,
- . rozpoznať a akceptovať chyby,
- . naučiť sa zniesť prehry,
- . prevziať zodpovednosť za seba.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Lexika

1. žiak si osvojí 400 - 450 nových slov, ich výslovnosť a pravopis, výber slov a slovných spojení je podmienený konverzačnými témami a používanými učebnicami; žiak rozlišuje synonymá (veľký, malý, kúpiť, dostať,...), antonymá (vysoký-nízky, otvoriť-zatvoriť), frázové slovesá (vstávať, obliecť si, vyzliecť si, otočiť sa,...)

2. žiak si osvojí rozdiely v slovnej zásobe v britskej a americkej lexike, rozdiely v pravopise

3. začína pracovať s dvojazyčným slovníkom, oboznamuje sa s jednoduchým výkladovým slovníkom
4. žiak sa naučí výrazy vetných členov po anglicky

Morfológia

1. podstatné meno - jednotné, množné číslo; žiak rozlišuje nepravidelné množné číslo podľa kontextu; pravopis koncovky; predložkové pády; genitív.
2. prídavné meno: základné tvary krátkych prídavných mien 3. zámená: osobné; privlastňovacie; ukazovacie ; učenie modelových otázok ako komunikačných fráz použitím opytovacích zámien
4. číslovky: základné 1 - 50; určovanie času; modelové vety
5. príslovky: príslovky času; miesta (len niektoré podľa kontextu)
6. predložky: miesta (v, na, pod, vedľa,...) , pohybu
7. spojky: a, alebo
8. slovesá: byť, mať, môcť, musieť
9. slovesné časy: jednoduchý prítomný čas; tvorenie otázky a záporu od slovesa - byť

Syntax

1. druhy viet podľa modálnosti a vetného obsahu slovies byť a mať
2. slovosled: podmet, prísudok + príslovkové určenie miesta, času
3. stavba vety pomocou : „Tam je, Tam sú....“
4. rozkaz pomocou – „Podme....“

Zvuková a grafická podoba jazyka

1. anglická abeceda - spelovanie
2. výslovnosť "th" - znelé, neznelé, nácvik foném pomocou krátkych dialógov, riekaniak a piesní
3. žiak si osvojí výslovnosť niektorých stiahnutých slovesných tvarov

Komunikačné situácie

Žiak sa učí ustálené frázy pre jednotlivé komunikačné situácie.

1. pozdravy
2. zoznámenie sa
3. predstavenie sa

Rečové zručnosti

1. Počúvanie:
 - a) priame - žiak rozumie základné pokyny učiteľa, vie reprodukovať slová a jednoduché vety, vie reagovať na jednoduché otázky učiteľa
 - b) nepriame - po vypočutí kvalitnej nahrávky žiak vie reprodukovať slová a jednoduché vety, doplní informácie počas počúvania, pozornosť treba venovať výslovnosti, intonácii a skráteným slovesným tvarom
2. Hovorenie:
 - a) opis obrázku, osoby; žiak vie súvisle povedať aspoň päť viet; žiak sa vie pýtať formou jednoduchých otázok, vie odpovedať na podobné otázky zadané učiteľom alebo žiakom
3. Písanie:
 - a) žiak vie napísať jednoduchý pozdrav
4. Čítanie:
 - a) žiak vie prečítať s porozumením základné pokyny k úlohám v učebnici
 - b) žiak vie čítať s porozumením krátky text (4 -5 viet)

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

V učebnom procese vyučovania – osvojovania anglického jazyka sa uplatňuje komunikatívny prístup. Na 2. stupni ZŠ by mala prevládať uvedomeno-praktická metóda, ktorá integruje učenie sa návykom a uvedomené učenie, vylučuje nefunkčné teoretizovanie, zameriava sa na rozumovú, vôľovú a citovú stránku osobnosti žiaka.

Prvou podmienkou komunikácie je komunikatívna situácia. Situácie ako súčasť učebného obsahu treba plánovať, lebo v rámci nich sa nacvičuje verbálna a neverbálna komunikácia, uskutočňuje sa osvojovanie nových lexikálnych jednotiek a gramatických javov. Najvhodnejšie sú také autentické situácie, do akých sa žiaci dostávajú v bežnom živote. Autentickými situáciami na vyučovacích

hodinách sú rozhovory o prečítaných textoch, o programoch v televízii a rozhlase, o osobných zážitkoch žiakov. V rámci týchto situácií sa nacvičuje aj neverbálna komunikácia: gestá, mimika, vzdialenosť medzi účastníkmi komunikácie, kontakt zrakom a pod. v závislosti od vzťahu medzi partnermi. Na vyučovacích hodinách autentické rozhovory nahrádzajú simulované, inscenované situácie, ktoré možno navodiť pomocou audiovizuálnych pomôcok a motivačnými, resp. uvádzajúcimi rozhovormi. Náležitou motiváciou na takéto rozhovory a besedy je vytváranie takých situácií, v ktorých jeden z účastníkov komunikácie chce získať nové informácie. Vo všetkých situáciách je však dôležité využívať osobné skúsenosti žiakov, najmä tie, ktoré ostatní účastníci komunikácie nepoznajú, a vyžadovať od nich autentické odpovede prirodzené pre reč daného veku žiakov. Podobne je dôležité, aby žiak hral vlastnú úlohu, nie úlohu dospelých, a takto sa naučil verbálne a neverbálne správať v rozličných situáciách týkajúcich sa jeho osobného života. Pri plánovaní situácií by mal učiteľ predvídať a plánovať aj to, aké lexikálne jednotky a vetné štruktúry budú žiaci potrebovať na realizáciu komunikácie.

Ďalšou podmienkou rečovej komunikácie je jednoznačná identifikácia reči: porozumenie reči partnera, porozumenie textu, presnému významu lexikálnych jednotiek a pod. V záujme jednoznačnej identifikácie reči okrem vysvetlenia lexikálnych jednotiek výkladom a opisom v 5. aj v 6. ročníku je vhodné a potrebné aj vysvetlenie prekladom.

Komunikatívny prístup vo vyučovaní vyžaduje prirodzenú sémantizáciu reči. To znamená, že aj lexikálne jednotky, aj potrebné gramatické javy treba znázorňovať a nacvičovať v reálnych situáciách, nie izolovane.

Štvrtou, veľmi dôležitou podmienkou rečovej komunikácie je vhodná motivácia. Podľa názoru psycholingvistov najvhodnejší je taký typ motivácie, pri ktorej žiak chce a má čo povedať partnerovi, chce sa dačo dozvedieť, keď sa hovorí o takých udalostiach a zážitkoch, ktoré niečo znamenajú v jeho živote. Motivácia je vtedy dobrá, keď sa učiteľovi podarí vytvoriť kladný citový vzťah k obsahu vyučovacích hodín, vrátane činností. Je to podmienkou trvalého zafixovania učiva v pamäti. Na úrovni A1 je vhodné striedať činnosti, témy precvičovať formou rozličných činností.

5. UČEBNÉ ZDROJE

1. Project 2 štvrté vydanie; Oxford University Press, 2013,
2. Pracovný zošit k učebnici: Project 2 štvrté vydanie; Oxford University Press, 2013,
3. Anglicko-slovenské, Slovensko- anglické slovníky: Password 1993, Lingea 2002
4. Internet, webové stránky

6. HODNOTENIE PREDMETU

Hodnotenie učiteľom: ústnou formou alebo **písomnou formou**: ich cieľom je ohodnotiť vedomosti žiaka a jeho spôsobilosti, pomáhať učiteľom aj žiakom monitorovať pokrok žiaka v učení. Forma a obsah hodnotenia by mali reflektovať skúsenosti detí z vyučovania (typy úloh sú žiakom známe z vyučovacieho procesu).

Hodnotenie spolužiakmi: má mať motivačnú funkciu, viesť žiakov k väčšej vzájomnej tolerancii a naučiť ich všímať si pozitíva práce spolužiakov, čo môže pozitívne ovplyvniť atmosféru v triede, pretože žiaci sa učia rešpektovať jeden druhého.

Sebahodnotenie: rozvíja kognitívne spôsobilosti žiaka, ako je napríklad monitorovanie vlastného pokroku v učení, uvedomovanie si svojich schopností, štýlov učenia a kladenia si vlastných cieľov. Proces hodnotenia prebieha zo začiatku v materinskom jazyku. Medzi najčastejšie metódy sebahodnotenia patria: portfólio, dotazníky, rozhovory s učiteľom a denníky. Portfólio obsahuje sebahodnotiace záznamy, hodnotenie učiteľom a zbierku prác, ktoré žiak vytvorí počas určitého obdobia. Súčasťou portfólia môžu byť písomné práce, kresby, projekty, výsledky testov a pod., ktoré si do portfólia vyberá žiak podľa vlastného uváženia.

Na základe metodického pokynu **č.22/2011 z 1. mája 2011 na hodnotenie žiakov základnej školy** Hodnotiť sa budú:

- písomné práce - kontrolné previerky, testy, protokoly praktických cvičení, referáty, aktivita na hodine,
- ústne odpovede.

Hodnotenie známku podľa stupnice:

100% - 90%	= 1 - výborný
89% - 80%	= 2 - chváľitebný
79% - 50%	= 3 - dobrý
49% - 25%	= 4 - dostatočný
24% - 0%	= 5 - nedostatočný

Fyzika 6. ročník

Počet hodín týždenne: 2

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Výučba fyziky sa spolu s biológiou a chémiou podieľa na rozvíjaní prírodovednej gramotnosti žiaka tak, aby využíval nadobudnuté vedomosti, bol schopný klásť otázky a na základe dôkazov vyvodzoval závery, ktoré vedú k porozumeniu obsahu výučby prírodných vied. Obsah výučby fyziky je postavený na overenej konštruktivistickej pedagogickej teórii, ktorá kladie pri budovaní fyzikálnych poznatkov dôraz na vlastnú žiacku skúsenosť s fyzikálnymi javmi a objektmi. Umožňujú to žiacke pokusy, reálne demonštrácie, priame merania a ich spracovanie. Postupne sa žiak vedie k formalizácii poznávaného obsahu, prípadne k matematickým vzťahom a k zovšeobecneniam v podobe teoretických pojmov. Aj keď má učiteľ možnosť prispôbiť si obsah výučby vlastným predstavám, túto koncepčnú myšlienku by mal zachovať. Prostredníctvom tvorby vybraných fyzikálnych (často aj prírodovedných) pojmov sa rozvíjajú žiacke bádateľské spôsobilosti, najmä pozorovať, merať, experimentovať, spracovať namerané údaje vo forme tabuliek a grafov. Súčasťou týchto spôsobilostí sú aj manuálne a technické zručnosti žiaka, schopnosť formulovať hypotézy, tvoriť závery a zovšeobecnenia, interpretovať údaje a opísať ich vzájomné vzťahy. Proces fyzikálneho vzdelávania uprednostňuje metódy a formy, ktoré sa podobajú prirodzenému postupu vedeckého poznávania. Vzhľadom na vek žiakov je to najmä už spomenutý empirický postup, pre ktorý je charakteristické riešenie problémov experimentálnou metódou aj s využitím informačno-komunikačných prostriedkov. Aktívna účasť žiaka sa zabezpečuje najmä riešením problémov a prácou v skupinách. Žiak prostredníctvom fyzikálneho vzdelávania získa vedomosti potrebné aj k osobným rozhodnutiam v občianskych a kultúrnych záležitostiach, ktoré súvisia s lokálnymi aj globálnymi problémami ako sú zdravie, životné prostredie, technický pokrok a podobne. Rovnako dôležité je, aby pochopil kultúrne, spoločenské a historické vplyvy na rozvoj vedy a techniky.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci

- aplikujú empirické metódy práce – pozorovanie, experimentovanie, meranie a spracovanie nameraných hodnôt fyzikálnych veličín pri skúmaní fyzikálnych javov,
- vysvetľujú vybrané fyzikálne javy v bezprostrednom okolí a navrhujú metódy overenia svojich vysvetlení,
 - prezentujú a obhajujú svoje postupy a tvrdenia logickou argumentáciou založenou na dôkazoch,
- komunikujú verbálnou aj písomnou formou, ovládajú symbolickú, tabelárnu, grafickú komunikáciu,
 - aplikujú pri riešení fyzikálnych úloh a problémov znalosť fyzikálnych pojmov, zákonov, faktov, nadobudnutý matematický aparát aj odborné informácie získané z rôznych vhodných informačných zdrojov,
 - rozlišujú spoľahlivé informácie od nespoľahlivých – kriticky myslia,
 - riešia problémy, v ktorých sa integrujú poznatky z viacerých prírodovedných, prípadne humanitných predmetov,
- rozumejú historickému vývoju poznania vo fyzike ako vede a vplyvu technického vývoja na rozvoj poznania a spoločnosti,
- posudzujú užitočnosť vedeckých poznatkov a technických vynálezov pre rozvoj spoločnosti a tiež problémy spojené s ich využitím pre človeka a životné prostredie,
- pracujú v tíme, vedia kooperovať a diskutovať, sú zodpovední za výsledky svojej práce a zverené pomôcky,
- získajú záujem o prírodu a svet techniky,
- nadobudnú otvorenosť k novým objavom vo fyzike a technike,
- získajú pozitívny vzťah k ochrane svojho zdravia a životného prostredia.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

I. Skúmanie vlastností kvapalín, plynov, tuhých látok a telies

- *vlastnosti kvapalín*: nestlačiteľnosť, tekutosť, deliteľnosť účinky pôsobenia vonkajšej sily na hladinu kvapaliny v uzavretej nádobe, Pascalov zákon
- meranie *objemu* kvapalného telesa odmerným valcom, kalibrácia objemu, značka V, jednotky objemu ml, l
- *vlastnosti plynov*: stlačiteľnosť, tekutosť, rozpínanosť, deliteľnosť využitie vlastností plynov tekutosť ako spoločná vlastnosť kvapalín a plynov fyzikálna veličina, značka fyzikálnej veličiny, jednotka fyzikálnej veličiny, značka jednotky látka a teleso,
- *vlastnosti tuhých látok a telies*: krehkosť, tvrdosť, pružnosť, deliteľnosť meranie hmotnosti tuhých, kvapalných a plynných telies hmotnosť, značka m, jednotky hmotnosti g, kg, t
- odhad dĺžky, meradlo, stupnica meradla (najmenší dielik, rozsah) dĺžka, značka d, jednotky dĺžky mm, cm, dm, m, km
- *objem tuhých telies*, jednotky objemu cm^3 , dm^3 , m^3 , určenie objemu pravidelných telies (kocka, kváder) výpočtom, určenie objemu nepravidelných telies pomocou odmerného valca rozdielne a spoločné vlastnosti kvapalín, plynov a tuhých telies

II. Správanie telies v kvapalinách a plynoch

- plávajúce, vznášajúce a potápajúce sa telesá vo vode, meranie ich hmotnosti a objemu hustota, značka ρ , jednotka hustoty g/cm^3 , vzťah $\rho = m / V$ vzťah medzi objemom a hmotnosťou telies zhotovených z rovnakej látky
- hustota kvapalín vytlačený objem kvapaliny plávajúcimi telesami a potápajúcimi sa telesami
- porovnanie hmotnosti telies plávajúcich v kvapaline s hmotnosťou telesami vytlačenej kvapaliny
- porovnanie hmotnosti potápajúcich sa telies s hmotnosťou telesami vytlačenej kvapaliny
- vplyv teploty na hustotu správanie sa telies (bubliniek) vo vzduchu a v plyne s väčšou hustotou ako má vzduch hustota plynov

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

- Pri vyučovaní sa budú využívať nasledovné metódy a formy vyučovania:

Informačnoreceptívna – výklad
Reproduktívna – riadený rozhovor
Heuristická – rozhovor

Frontálna výučba
Frontálna a individuálna práca žiakov
Skupinová práca žiakov
Práca s knihou
Demonštrácia a pozorovanie
Práca s PC a CD nosičmi

5. UČEBNÉ ZDROJE

Fyzika pre 6. ročník ZŠ, odborná literatúra, internet, CD, DVD, encyklopédia, internet

6. HODNOTENIE PREDMETU

Spôsoby hodnotenia:

- verbálne – ustne odpovede, frontalne skusanie

- neverbálne - kontrolne práce, laboratorne práce, tematicke opakovania

Predmet je hodnotený podľa Metodického pokynu č. 22/2011 na hodnotenie žiakov ZŠ ISCED 2, (MŠVVŠ SR, č. 2011-3121/12824:4-921)

Predmet FYZIKA je klasifikovaný na vysvedčení známkami.

Biológia 6. ročník

Počet hodín týždenne: 2

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Vyučovací predmet biológia je na základnej škole zameraný na poznávanie javov a procesov prebiehajúcich v prírode vo vzájomných súvislostiach a vedie žiakov k chápaniu prírody ako celku. Sústreďuje sa najmä na tie javy, ktoré bezprostredne ovplyvňujú život človeka. Ich poznanie je východiskom pre formovanie pozitívneho vzťahu k živej prírode, rozvíjanie schopnosti ekologicky myslieť a konať, ako aj pre upevňovanie návykov dôležitých pre zachovanie zdravia.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci

- získajú základnú predstavu o prírode ako výsledku vzájomného pôsobenia jej zložiek,
- pochopia prírodné javy, procesy a objekty vo vzájomných súvislostiach,
- získajú informácie o prírode pozorovaním, pátraním, skúmaním a využitím rôznych zdrojov,
- analyzujú, interpretujú, triedia a hodnotia informácie o organizmoch a prírode,
- používajú správnu terminológiu na opísanie procesov a javov v živej a neživej prírode,
- plánujú, uskutočňujú, zaznamenávajú a vyhodnocujú jednoduché biologické pozorovania a pokusy,
- diskutujú o význame a praktických dôsledkoch vybraných vedeckých objavov,
- aplikujú osvojené spôsobilosti a vedomosti na podporu svojho zdravia,
- chránia prírodu a šetria prírodné zdroje,
- plánujú a realizujú jednoduché projekty v oblasti biológie,
- prezentujú a obhajujú výsledky svojej práce.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

1. Život s človekom a v ľudských sídlach
2. Základná štruktúra života
3. Živé organizmy a ich stavba
4. Stavba tela rastlín a húb
5. Stavba tela bezstavovcov

Praktické aktivity

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Z metód vyučovania sa uplatňujú:

1. **motivačné metódy** na vzbudenie záujmu žiakov o učebnú činnosť
 - motivačné rozprávanie /citové približovanie obsahu učenia/
 - motivačný rozhovor /aktivizovanie poznatkov a skúseností žiakov/
 - motivačný problém /upútanie pozornosti prostredníctvom nastoleného problému/
 - motivačná demonštrácia / vzbudenie záujmu pomocou ukážky/.
2. **expozičné metódy** pri vytváraní nových poznatkov a zručností
 - rozprávanie /vyjadrovanie skúseností a aktívne počúvanie/
 - rozhovor /komunikácia formou otázok a odpovedí/
 - beseda/riešenie aktuálnych otázok celým kolektívom/
 - demonštračná metóda /demonštrácia obrazov, modelov, prírodnín/

- pozorovanie
- manipulácia s predmetmi /praktické činnosti, pokusy, experimentovanie, didaktická hra/
- inštruktáž /vizuálne a auditívne podnety k praktickej činnosti, vedenie žiakov k pochopeniu slovného a písomného návodu/
- 3. **heuristická metóda** /učenie sa riešením problémov založenom na vymedzení a rozbere problému, tvorbe a výbere možných riešení a vlastnom riešení/
- 4. **projektová metóda** /riešenie projektu, komplexná praktická úloha, problém, téma, ktorej riešenie teoretickou aj praktickou činnosťou vedie k vytvoreniu určitého produktu/
- 5. **praktické aktivity** /samostatná činnosť na základe inštruktáže/
- 6. **práca s knihou a textom** /čítanie s porozumením, spracovanie informácií, učenie sa z textu, orientácia v štruktúre textu, vyhľadávanie, triedenie, využívanie podstatných informácií/
- 7. **aktivizujúce metódy**
 - diskusia/vzájomná výmena názorov, argumentov, zdôvodňovanie za účelom riešenia problému/
 - situačná metóda/riešenie problémového prípadu reálnej situácie so stretom záujmov/
 - didaktická hra/sebarealizačné aktivity na uplatnenie záujmov a spontánnosti/
 - kooperatívna vyučovanie/forma skupinového vyučovania založená na vzájomnej závislosti členov heterogénnej skupiny/
- 8. **fixačné metódy**
 - metódy opakovania a precvičovania učiva: ústne a písomné opakovanie, opakovanie využitím učebnice a literatúry, domáce úlohy

Z organizačných foriem sa uplatňuje

1. **vyučovacia hodina**
(základného, motivačného, expozičného, fixačného, aplikačného, diagnostického typu)
2. **terénne pozorovania** (volí učiteľ podľa podmienok školy a regionálnych možností)
3. **praktické aktivity**
4. **exkurzia** (volí učiteľ podľa podmienok školy a regionálnych možností)

5. UČEBNÉ ZDROJE

Hantabálová I., Uhereková M.: Biológia pre 6.ročník základných škôl, EXPOL PEDAGOGIKA, s.r.o., 2009
 Hantabálová I.: Pracovný zošit z biológie pre 6.ročník základných škôl, Mapa Slovakia, 2009
 Šomšák L. a kol.: Veľká kniha rastlín, hornín, minerálov a skamenelín, PRÍRODA s.r.o., 2004
 Krejča J., Korbel L. a kol.: Veľká kniha živočíchov, PRÍRODA s.r.o., 2001
 Internet, webové stránky

6. HODNOTENIE PREDMETU

Hodnotenie učiteľom: ústnou formou alebo písomnou formou: ich cieľom je ohodnotiť vedomosti žiaka a jeho spôsobilosti, pomáhať učiteľom aj žiakom monitorovať pokrok žiaka v učení. Forma a obsah hodnotenia by mali reflektovať skúsenosti detí z vyučovania (typy úloh sú žiakom známe z vyučovacieho procesu).

Hodnotenie spolužiakmi: má mať motivačnú funkciu, viesť žiakov k väčšej vzájomnej tolerancii a naučiť ich všímať si pozitíva práce spolužiakov, čo môže pozitívne ovplyvniť atmosféru v triede, pretože žiaci sa učia rešpektovať jeden druhého.

Sebahodnotenie: rozvíja kognitívne spôsobilosti žiaka, ako je napríklad monitorovanie vlastného pokroku v učení, uvedomovanie si svojich schopností, štýlov učenia a kladenia si vlastných cieľov. Proces hodnotenia prebieha zo začiatku v materinskom jazyku. Medzi najčastejšie metódy sebahodnotenia patria: portfólio, dotazníky, rozhovory s učiteľom a denníky. Portfólio obsahuje sebahodnotiace záznamy, hodnotenie učiteľom a zbierku prác, ktoré žiak vytvorí počas určitého obdobia. Súčasťou portfólia môžu byť písomné práce, kresby, projekty, výsledky testov a pod., ktoré si do portfólia vyberá žiak podľa vlastného uváženia.

Na základe metodického pokynu **č.22/2011 z 1. mája 2011 na hodnotenie žiakov základnej školy**
 Hodnotiť sa budú:

- písomné práce - kontrolné previerky, testy, protokoly praktických cvičení, referáty, aktivita na hodine,
- ústne odpovede.

Hodnotenie známku podľa stupnice:

100% - 90%	= 1 - výborný
89% - 75%	= 2 - chváľitebný
74% - 50%	= 3 - dobrý
49% - 25%	= 4 - dostatočný
24% - 0%	= 5 - nedostatočný

Dejepis 6.ročník

Počet hodín týždenne: 2

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Hlavnou funkciou dejepisu je kultivovanie historického vedomia žiakov ako celistvých osobností a uchovávanie kontinuity historickej pamäti v zmysle odovzdávania historických skúseností či už z miestnej, regionálnej, celoslovenskej, európskej alebo svetovej perspektívy. Súčasťou jej odovzdávania je predovšetkým postupné poznávanie takých historických udalostí, javov a procesov v čase a priestore, ktoré zásadným spôsobom ovplyvnili vývoj slovenskej i celosvetovej spoločnosti a premietli sa do obrazu našej prítomnosti. Žiaci si prostredníctvom dejepisu postupne osvojujú kultúru spoločenskej komunikácie a demokratické spôsoby svojho konania, lebo chápanie, vnímanie a porozumenie historických procesov predstavuje jeden zo základných predpokladov komplexného poznávania ľudskej spoločnosti.

V procese výučby dejepisu na základnej škole sa kladie osobitný dôraz na dejiny 19. a 20. storočia preto, lebo v nich môžeme nájsť z väčšej časti korene súčasných spoločenských javov i problémov. Dejepis vedie žiakov k vzťahu k vlastnej minulosti cez prizmu prítomnosti ako súčasť rozvíjania, korigovania, kultivovania a zachovávanía ich historického vedomia, v ktorom rezonuje i vzťah k minulosti iných národov a etník. Rovnako tak k pochopeniu a rešpektovaniu kultúrnych a iných odlišností ľudí, rôznych diverzifikovaných skupín a spoločenských skupín. Má tiež prispievať k rozvíjaniu hodnotovej škály demokratickej spoločnosti. Dejepis pripisuje dôležitosť aj demokratickým hodnotám európskej civilizácie.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci

- nadobudnú spôsobilosť orientovať sa v historickom čase,
- nadobudnú spôsobilosť orientovať sa v historickom priestore,
- naučia sa čítať a používať dejepisnú mapu,
- získajú základné vedomosti a spôsobilosti z oblasti vybraných historických udalostí, javov, procesov z národných a svetových dejín,
- nadobudnú spôsobilosť pochopiť príčiny, priebeh a dôsledky historických udalostí,
 - získajú schopnosti poznávať históriu na základe analýzy primeraných školských historických písomných, obrazových, hmotných a grafických prameňov a sú schopní týmto prameňom klásť primerane adekvátne otázky,
- rozvinú si komplex kompetencií – spôsobilostí, schopností rozvíjať a kultivovať kultúrny dialóg a otvorenú diskusiu ako základný princíp fungovania histórie i školského dejepisu v demokratickej spoločnosti.
- osvoja si postupne spôsobilosť historickej kultúry ako schopnosti orientovať sa v mnohosti kultúrnych situácií, v ktorých sa stretávame s históriou.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

I. Obrazy pravekého sveta

zberač, lovec, roľník kameň, meď, bronz, železo, oppidum

II. Obrazy starovekého sveta

riečne civilizácie, deľba práce mestský štát polis, aténska demokracia, olympijské hry republika, cisárstvo, Limes Romanus, judaizmus, kresťanstvo, Biblia islam, Korán

III. Obrazy stredovekého sveta

kráľ, léno, vazal, lénný systém, šľachta, duchovenstvo poddaní, mestské obyvateľstvo hrad, dedina, mesto, kláštor, univerzita

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Dejepisné vyučovanie na základnej škole vychádza z tendencie umožniť žiakom získať kompetencie, ktoré im vytvoria podmienky na aktívny prístup k pátraniu a skúmaniu minulosti. Získané spôsobilosti umožnia žiakom vyhľadávať a pátrať, pýtať sa na jednotlivé historické javy a procesy a tým spôsobom neprístupovať k histórii len ako k uzavretej minulosti.

Učiteľ má aplikovať postupy a metódy, ktoré kladú dôraz na aktívny prístup žiakov v procese hľadania, objavovania a vytvárania poznatkov z uplynulých období. Je to proces, v ktorom sa má uplatniť žiakova vlastná činnosť, ktorá môže byť individuálna alebo kolektívna, a ktorá v súlade so skúsenosťami a pod vedením učiteľa žiakom umožní získanie nových poznatkov ale zároveň aj radosť z poznávania. Má vytvárať možnosti na prácu v malých vzájomne prepojených skupinách ako aj priestor na diskusiu v rámci celej triedy. Učiteľ musí zabezpečiť historický materiál a doniesť ho na hodinu dejepisu, umožniť žiakom prístup k rôznym dôkazovým materiálom alebo informovať žiakov o tom, kde priliehavý historický materiál je možné nájsť.

5. UČEBNÉ ZDROJE

Učebnými zdrojmi pri výučbe dejepisu sú: učebnice, odborné časopisy (napr. Historická revue, História atď.), životopisné knihy, encyklopédie, kroniky a odborná literatúra, či historické mapy, rôzne internetové zdroje. Prínosom pri vyučovaní je používanie PC, internetu a prezentácii na IKT. Bezpochyby má prínos aj využívanie názorných učebných prostriedkov (články vystrihnuté časopisov, karikatúry, grafy, obrazy, fotografie....)

6. HODNOTENIE PREDMETU

Cieľom hodnotenia práce žiakov je poskytnúť žiakovi i rodičom informácie o tom, ako zvládol učivo, poukázať na to, v čom má nedostatky, v ktorej oblasti urobil pokroky. Toto hodnotenie je koncipované tak, aby žiaka motivovalo k čo najlepším študijným výsledkom a povzbudilo ho k ďalšej práci.

Pri hodnotení žiakov sa bude postupovať podľa Metodického pokynu na hodnotenie žiakov základnej školy č. 22/2011.

- Otázky a úlohy, využívané na preverovanie vedomostí môžu byť:
 - faktorgrafické a terminologické – čo, kde a kedy sa stalo, udialo, kto, čo kedy urobil.....
 - analyticko-syntetické – zamerané na stupeň pochopenia udalostí a procesov
 - interpretačné – sú zamerané na analýzu, syntézu, interpretáciu a hodnotenie historických udalostí a procesov na základe prameňov a historickej literatúry
- Na dejepise sa hodnotia:
 - vedomosti a schopnosti
 - referáty žiakov
 - aktivita žiakov pri práci na hodine
 - správnosť a rýchlosť riešenia úloh z učebnice
 - práca s poznámkami – obsahová úroveň, výstižnosť, funkčnosť
 - prístup k predmetu – nosenie pomôcok (učebnica, zošity.....)
- Metódy hodnotenia – ústne
- písomne
- Prostriedky hodnotenia:
 - ústna odpoveď
 - písomné práce

- projekty
- referáty
- samostatné práce
- skupinové práce

Geografia 6.ročník

Počet hodín týždenne: 2

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Učebný predmet geografia rozvíja u žiakov poznanie o výnimočnosti a jedinečnosti planéty Zem. Pomáha správne pochopiť podstatu javov a procesov, ktoré na Zemi prebiehajú a uvedomiť si princípy, na ktorých je postavená existencia života. Štúdium geografie umožňuje žiakom spoznávať krajinu v celej svojej komplexnosti a zložitosti. Podporuje snahu porozumieť vzťahom medzi jednotlivými zložkami a prvkami krajiny a chápať ich silnú vzájomnú previazanosť.

Základnou zručnosťou, rozvíjanou v geografii, je práca s mapovými podkladmi v tlačenej a digitálnej podobe. Vedieť mapu vyhľadať, čítať, pracovať s ňou, analyzovať jej obsah a interpretovať ho, orientovať sa v nej a podľa nej v neznámom prostredí, tvoria základ geografického myslenia a vzdelávania.

Dôkladné poznanie Zeme je nevyhnutnou podmienkou jej ochrany. Každé miesto na Zemi je osobité. Od iných sa odlišuje typickým podnebím, rastlinstvom, živočíštvom, ale aj obyvateľmi s vlastným jazykom, kultúrou a spôsobom života. Tolerancia žiakov k inakosti predpokladá pochopenie podstaty príčin rôznorodosti a rozmanitosti jednotlivých krajín. Vyžaduje úctu k princípom demokracie a občianskej slobody, ktorých nerešpektovanie môže viesť k vojnovým konfliktom a globálnym katastrofám. Geografia zohráva v tomto smere nezastupiteľnú úlohu. Zdôrazňuje súvislosti a nie vždy jasnú prepojenosť príčin s dôsledkami. Formuje osobnosť mladého človeka upozorňovaním na podobnosť, ale aj zvláštnosti popisovaných regiónov, ktoré porovnáva so Slovenskom, pričom poukazuje na jeho jedinečnosť v kontexte Európy, či sveta.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci

- vyhľadajú, porovnajú, posúdia pravdivosť a zhodnotia dostupné informácie o krajine z rôznych informačných zdrojov,
- prezentujú informácie o krajine v rôznych podobách (grafy, tabuľky, schémy, diagramy, fotografie, filmy a pod.),
- interpretujú mapy rôzneho druhu v digitálnej aj tlačenej podobe,
- zdôvodnia rôznorodosť prírodných podmienok na Zemi a ich vplyv na život človeka,
- zaujmú postoj k najväčším problémom ľudstva a ponúknu vhodné riešenia,
- pochopia zložitú krajinu a silnú vzájomnú previazanosť jej prírodných a socioekonomických zložiek.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

I. Afrika

Afrika Madagaskar, Somálsky polostrov, Guinejský záliv, Stredozemné more, Červené more, Gibraltársky prieliv rovník, obratníky panvy, pohoria, plošiny, púšte Sahara, Namib, Atlas, Kilimandžáro, pasáty, Níl, Kongo, Niger, rastlinné pásma, živočíchy, oblasti Afriky, Káhira, Lagos, Johannesburg, Kinshasa, Juhoafrická republika, Keňa, Egypt, Nigéria, rozmiestnenie obyvateľstva, hustota zaľudnenia národnostné zloženie, hospodárstvo a nerastné suroviny, problémy obyvateľstva Afriky, pamiatky zaradené v zozname prírodného a kultúrneho dedičstva UNESCO

II. Ázia

Filipíny, Japonské ostrovy, Kamčatka, Veľké Sundry, Predná India, Zadná India, Malá Ázia, Arabský polostrov, Kórejský polostrov, Cyprus Suezský prieliv, Červené more, Beringov prieliv, Kaspické more, Bajkal, Mŕtve more, Aralské jazero Chang-Jiang, Huang He, Ob, Mekong, Jenisej, Ganga, Brahmaputra, Eufrat, Tigris Himaláje, Tibetská náhorná plošina, Pamír, Mount Everest, Kaukaz, Ural

Západosibírska nížina, Indogangská nížina, Veľká čínska nížina, monzúny, tajfúny, cunami, obyvateľstvo Ázie, Bombaj, Šanghaj, Dillí, Beijing (Peking), Soul, Tokio kresťanstvo, hinduizmus, judaizmus, islam, budhizmus, hospodárstvo Ázie, Čína, India Japonsko, Indonézia, Turecko, Izrael, ázijské tigre, elektronika, ropa, pamiatky zaradené v zozname prírodného a kultúrneho dedičstva UNESCO.

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Vyučovanie geografie na základnej škole vychádza z tendencie umožniť žiakom získať kompetencie, ktoré im vytvoria podmienky na aktívny prístup k pátraniu a skúmaniu geografických, prírodovedných, kultúrno-spoločenských, hospodárskych a ekologických aspektov našej Zeme. V procese rozvíjania špecifických predmetových cieľov žiakov najvýznamnejším faktorom je učiteľ. Od toho ako vyučuje geografiu a ako vníma svoju úlohu na vyučovacej hodine závisí aj kvalita rozvíjania uvedených cieľov. Učiteľ je ten, ktorý má na hodinách geografie aplikovať postupy a metódy, ktoré kladú dôraz na aktívny prístup žiakov v procese hľadania, objavovania a vytvárania poznatkov. Je to proces, v ktorom sa má uplatniť žiakova vlastná činnosť, ktorá môže byť individuálna alebo kolektívna (kooperatívna) a ktorá v súlade so skúsenosťami a pod vedením učiteľa žiakom umožní získanie nových poznatkov a informácií, ale zároveň aj radosť z procesu poznávania. Má vytvárať možnosti na prácu v malých vzájomne prepojených skupinách ako aj priestor na diskusiu v rámci celej triedy.

Pri voľbe vyučovacích metód a foriem prihliada učiteľ na usporiadanie obsahu vyučovania, vlastné činnosti a činnosti žiakov zacielené na dosiahnutie stanovených cieľov a kompetencií žiakov. Voľba metód závisí od obsahu učiva, cieľov vyučovacích hodín, vekových a osobitostí žiakov a materiálneho vybavenia.

Z metód vyučovania sa uplatňujú:

motivačné metódy na vzbudenie záujmu žiakov o učebnú činnosť

-motivačné rozprávanie /citové približovanie obsahu učenia/

-motivačný rozhovor /aktivizovanie poznatkov a skúseností žiakov/

-motivačný problém /upútanie pozornosti prostredníctvom nastoleného problému/

-motivačná demonštrácia / vzbudenie záujmu pomocou ukážky/

expozičné metódy pri vytváraní nových poznatkov a zručností

-rozprávanie /vyjadrovanie skúseností a aktívne počúvanie/

-rozhovor /komunikácia formou otázok a odpovedí

-demonštračná metóda /demonštrácia obrazov, modelov, tabuliek, grafov adiagramov/

-pozorovanie

-manipulácia s predmetmi /praktické činnosti, pokusy, experimentovanie, didaktická hra/

-inštruktáž /vizuálne a auditívne podnety k praktickej činnosti, vedenie žiakov k pochopeniu slovného a písomného návodu/

heuristická metóda /učenie sa riešením problémov založenom na vymedzení arozboře problému, tvorbe a výbere možných riešení a vlastnom riešení/

projektová metóda /riešenie projektu, komplexná praktická úloha, problém, téma, ktorej riešenie teoretickou aj praktickou činnosťou vedie k vytvoreniu určitého produktu/

praktické aktivity /samostatná činnosť na základe inštruktáže/

práca s knihou, textom a IKT /čítanie s porozumením, spracovanie informácií, učenie sa z textu, orientácia v štruktúre textu, vyhľadávanie, triedenie, využívanie podstatných informácií/

aktivizujúce metódy

-diskusia/vzájomná výmena názorov, argumentov, zdôvodňovanie za účelom riešenia problému/

-situačná metóda/riešenie problémového prípadu reálnej situácie so stretom záujmov/

-didaktická hra/sebarealizačné aktivity na uplatnenie záujmov a spontánnosti/

-kooperatívna vyučovanie/forma skupinového vyučovania založená na vzájomnej závislosti členov heterogénnej skupiny/

fixačné metódy

-metódy opakovania a precvičovania učiva: ústne a písomné opakovanie, opakovanie využitím učebnice a literatúry, domáce úlohy

Z organizačných foriem sa uplatňuje vyučovacia hodina /základného, motivačného, expozičného, fixačného, aplikačného, diagnostického typu/

5. UČEBNÉ ZDROJE

Geografie pre 6. ročník základnej školy a 1. ročník gymnázia s osemročným štúdiom
Atlas sveta, tematické mapy, internet, IKT, zemepisné encyklopédie, didaktické hry, odborné časopisy (GEO, ...)

6. HODNOTENIE PREDMETU

Spôsoby hodnotenia:

- Verbálne hodnotenie – dobrovoľná odpoveď žiaka alebo určenie konkrétneho žiaka učiteľom, pri verbálnej kontrole zisťovať najmä osvojenie základných poznatkov stanovených výkonovou časťou vzdelávacieho štandardu.
- Písomné hodnotenie – písomne sa hodnotí ústna odpoveď žiaka, aktivita na hodine, testy a malé previerky.

Hodnotí sa ústny prejav, písomný prejav, práca s mapou, referáty, projekty. Okrem hodnotenie známku, ktorá zhodnocuje výsledok práce žiaka, je potrebné zaradiť aj slovné hodnotenie. Slovné hodnotenie zohľadňuje kognitívne schopnosti žiakov, ich postoje k školskej práci individuálne i sociálne správanie, celkovú aktivitu. Pomáha pri vytváraní sebahodnotenia žiaka. Slovné hodnotenie poskytuje priestor na hodnotenie iných žiakov aj seba samého.

Predmet je hodnotený podľa Metodického pokynu MŠ č.22/2011- 3121/12824:4-921 z 1.mája 2011 na hodnotenie žiakov ZŠ

Predmet GEG je klasifikovaný na vysvedčení známami.

Občianska náuka 6.ročník

Počet hodín týždenne: 1

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Predmet prispieva k orientácii žiakov v rodinnom a školskom prostredí. Vede ich k poznávaniu svojej obce, regiónu, vlasti. Umožňuje žiakom pochopiť seba samých a pomáha im v ich socializačnom procese. Učí ich demokraticky myslieť konať, poznávať svoje práva a povinnosti a obhajovať práva druhých. Poskytuje žiakom základné vedomosti z oblasti štátu a práva a vedie ich k aktívnej občianskej angažovanosti a umožňuje im pochopiť ekonomický život spoločnosti.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Predmet sa cieľmi spolupodieľa na utváraní a rozvíjaní kľúčových kompetencií tým, že vedie žiaka k:

- podpore vedomia jedinečnosti a neopakovateľnosti každého človeka v spoločnosti,
- utváraní vedomia vlastnej identity a identity druhých ľudí,
- realistickému sebaopoznávaniu a sebahodnoteniu,
- akceptovaniu vlastnej osobnosti a osobnosť druhých ľudí,

- aktívnemu občianstvu a osobnej angažovanosti, uvedomovaniu si práv a povinností, rešpektovaniu základných princípov demokracie a tolerancie,
- vytváraníu pozitívnych vzťahov k opačnému pohlaviu v prostredí školy a mimo školy,
- rozpoznávaníu stereotypných názorov na postavenie muža a ženy,
- získaníu základných vedomostí o ekonomickom fungovaní spoločnosti,
- uplatňovaníu vhodných komunikačných prostriedkov k vyjadrovaniu vlastných myšlienok, citov, názorov a postojov,
- k obhajovaníu vlastných postojov a k primeranému obhajovaníu svojich práv,
- vytváraníu schopnosti využívať ako zdroj informácií rôzne verbálne a neverbálne texty spoločenského a spoločenskovedného charakteru,
- rešpektovaniu a uplatňovaníu mravných princípov a pravidiel spoločenského ho spolunažívaníu a prebratíu zodpovednosti za vlastné názory, správanie sa a dôsledky konania.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Obsah predmetu tvoria tri tematické celky:

1. MOJA RODINA – obsah tvorí objasnenie pojmov rodina, vzťahy v rodine, normy a pravidlá, práva a povinnosti, príbuzní, priatelia.
2. MOJA TREIDA, MOJA ŠKOLA – obsah tvorí objasnenie pojmov školská trieda, triedna samospráva, mimovyučovacia činnosť.
3. MOJA VLASŤ – obsah tvorí objasnenie pojmov občan, obec, región, Slovenská republika, štátne symboly a Európska únia.

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Formy:

- metodické - výkladové, dialogické, demonštračné, formy samostatnej práce žiakov;
- sociálne - frontálna práca, praktická činnosť, skupinová práca s materiálmi, práca s počítačom
- organizačné - vyučovacia hodina, domáca práca.

Metódy:

- rozprávanie, opis, rozhovor, diskusia, výklad, samostatná práca žiakov s pracovným listom.

5. UČEBNÉ ZDROJE

DROZDÍKOVÁ, A. - ĎURAJKOVÁ, D. 2009. *Občianska náuka pre 6. ročník ZŠ*. Bratislava: SPN, 80 s. ISBN 978-80-10-01805-5.

DROZDÍKOVÁ, A. 2012. *Občianska náuka pre 7. ročník ZŠ*. Bratislava: SPN. 2012. 80 s. ISBN - 978-80-10-02266-3.

ĎURAJKOVÁ, D. - VARGOVÁ, D. 2012. *Občianska náuka pre 8.ročník*. Bratislava: SPN. 63 s. ISBN - 978-80-10-02294-6.

6. HODNOTENIE PREDMETU

Podľa metodického pokynu č. 22/2011 na hodnotenie žiakov ZŠ. Klasifikácia Žiaci budú klasifikovaní na základe ústnych odpovedí (aspoň 1 krát v priebehu klasifikačného obdobia), písomných odpovedí (1-2 krát v priebehu klasifikačného obdobia), projektoch a na základe aktivity a tvorivého prístupu u žiaka k danému predmetu. Klasifikácia (škálovanie) formou známok - škálou od 1 do 5.

Etická výchova 6.ročník

Počet hodín týždenne: 1

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Hlavnou funkciou povinnej voliteľnej predmetu etická výchova v nižšom strednom vzdelávaní je osobnostný a sociálny rozvoj žiakov s vlastnou identitou a hodnotovou orientáciou, v ktorej významné miesto zaujíma prosociálne správanie. Pri plnení tohto cieľa sa primárne využíva zážitkové učenie, riadený rozhovor, diskusia, simulačné hry, ktoré popri informáciách účinne rozvíjajú mravný úsudok, rozlišovanie dobra od zla, orientáciu v etických dilemách dnešnej spoločnosti. Jej súčasťou je rozvoj sociálnych spôsobilostí ako napr. otvorená komunikácia, empatia, asertivita, pozitívne hodnotenie iných a pod. Podieľa sa na primárnej prevencii porúch správania a učenia. Žiaci sú vedení k harmonickým a stabilným vzťahom v rodine, v kolektíve spolužiakov i v iných sociálnych skupinách.

V nižšom strednom vzdelávaní vedíme žiakov k reflexii a prehodnocovaniu svojho správania i správania iných, vzhľadom na cieľovú rovinu etickej výchovy, ktorou je sociálne rozvinutý človek a spolupracujúce spoločenstvo. Preto sa etická výchova javí ako predmet, ktorý pripravuje pôdu pre ostatné výchovy, ktoré súvisia s uplatnením sa nielen v konkrétnych osobných vzťahoch žiaka, ale aj v jeho pripravenosti žiť pre spoločné dobro s inými ľuďmi a pre iných.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci:

- osvoja si základné postoje, ktoré podmieňujú kultivované medziľudské vzťahy,
- nadobudnú spôsobilosť na pochopenie a rešpektovanie najvyššej hodnoty, ktorou je život človeka a všetko, čo vedie k jeho rozvoju,
- získajú spôsobilosti, ktorými posilnia sebaúctu a hodnotenie iných,
- získajú spôsobilosti pri vyjadrovaní svojich citov a nadobudnú úctu k citovému životu iných,
- naučia sa participovať na živote spoločnosti (triedy, školy, regiónu, klubu, mesta),
- zdôvodnia dôležitosť nezávislosti od vecí, drog, médií,
- naučia sa kriticky myslieť, kultivovane diskutovať a akceptovať názory iných,
- ocenia prvky prosociálneho správania v rodine, v žiackom kolektíve i v iných sociálnych skupinách,
- nadobudnú spôsobilosť pochopiť svoju sexuálnu identitu, hodnotu priateľstva, lásky, manželstva a rodiny,
- osvoja si pozitívny postoj k postihnutým, chorým a iným ľuďom, ktorí potrebujú zvýšené porozumenie a pomoc,
- zdôvodnia dôležitosť stanovenia si životných cieľov, etických hodnôt a zachovávaní spoločensky uznávaných noriem.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Identifikácia a vyjadrovanie citov

Výkonový štandard	Obsahový štandard
Žiak na konci 6. ročníka základnej školy vie/dokáže: <ul style="list-style-type: none">‖ pomenovať city zodpovedajúce prežívaniu pohody a nepohody,‖ uviesť príklady vplyvu citov na zdravie človeka,‖ zahrať scénu s vyjadrením rôznych emocionálnych stavov,‖ rozlíšiť kultivovanosť a nekultivovanosť vo	city základné delenie citov city a zdravie city a výkonnosť kultivované vyjadrovanie citov

vyjadrovaní citov, <ul style="list-style-type: none"> ↳ zahrať formou scény spôsob vyjadrenia citov spojených s nepohodou, 	
--	--

Kognitívna a emocionálna empatia

Výkonový štandard	Obsahový štandard
vysvetliť pojem empatia a jej dôležitosť v medziľudských vzťahoch, <ul style="list-style-type: none"> ↳ vysvetliť, čo ovplyvňuje empatiu, ↳ používať prvky aktívneho počúvania v komunikácii, ↳ diskutovať o dôvodoch empatie pri riešení problémov, 	empatia faktory ovplyvňujúce empatiu empatia v modelových situáciách počúvanie a empatia

Asertívne správanie

Výkonový štandard	Obsahový štandard
<ul style="list-style-type: none"> ↳ rozlíšiť pasívne, agresívne a asertívne správanie, ↳ predviesť v scénkach ukážky jednotlivých druhov správania, ↳ použiť asertívne techniky v modelových situáciách, ↳ vysvetliť podstatu asertívnych práv, ↳ použiť v bežnej komunikácii prvky asertívneho správania, 	asertivita typy správania: pasívne, agresívne a asertívne, ich výhody a nevýhody asertívne techniky a ich použitie asertívne práva a ich použitie

Pozitívne vzory správania v histórii a v literatúre

Výkonový štandard	Obsahový štandard
vysvetliť pojmy: vzor, model, idol, ideál, <ul style="list-style-type: none"> ↳ rozlíšiť pozitívne a negatívne vzory historických postáv, ↳ analyzovať vlastnosti zobrazených vzorov, ↳ posúdiť, ktoré vlastnosti vzoru je vhodné si osvojiť, ↳ diskutovať o morálnych dilemách, 	vzor, model, idol, ideál vzory správania v histórii literárne vzory, filmoví hrdinovia dobro a zlo

Pozitívne vzory v každodennom živote

Výkonový štandard	Obsahový štandard
uviesť rozdiel medzi reálnymi a zobrazenými vzormi, <ul style="list-style-type: none"> ↳ vysvetliť dôležitosť prosociálnych vzorov, ↳ identifikovať pozitívne vzory vo svojom okolí,] ↳ zhodnotiť dôležitosť prítomnosti vzorov vo svojom živote, ↳ posúdiť dôsledok vlastného správania pre iných, najmä mladších, 	reálne vzory správania verejné vzory správania anonymné prosociálne vzory

Prosociálne správanie

Výkonový štandard	Obsahový štandard
vysvetliť prosociálne správanie a jeho druhy, <ul style="list-style-type: none"> ↳ uviesť príklady prosociálnych ľudí vo svojom okolí, ↳ vysvetliť vzťah empatie a prosociálneho správania, ↳ prejaviť konkrétnu pomoc spolužiakom, ↳ zhodnotiť, v akých sociálnych projektoch by mohol participovať 	prosociálne správanie a jeho druhy (pomoc, darovanie, delenie sa, spolupráca) fyzická a psychická pomoc empatia v prosociálnom správaní spolupráca na sociálnych projektoch

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Metódy a formy vyučovania etickej výchovy majú stimulovať rozvoj poznávacích schopností žiakov, podporovať ich cieľavedomosť, samostatnosť a tvorivosť. Uprednostňujú sa také stratégie vyučovania, pri ktorých žiak ako aktívny subjekt v procese výučby má možnosť spolurozhodovať a spolupracovať, učiteľ zase má povinnosť motivovať, povzbudzovať a viesť žiaka k čo najlepším výkonom, podporovať jeho aktivity všeobecne.

Metódy:

- motivačný rozhovor, rozprávanie, demonštrácia, uvádzanie príkladov z praxe, aktivity, podnecovanie žiakovej pozornosti
- hra, ilustrácia, metódy samostatnej práce, problémové metódy, metódy heuristického charakteru
- ústne i písomné opakovanie, exkurzia, dramatizácia, domáce úlohy – referáty, nácvik zručností – praktické využitie
- pozorovanie žiaka v náročných, dôležitých situáciách, rozbor prác žiakov, diagnostikovanie záujmov, výkonov, tvorivosti

Formy:

- samostatná práca, práca v dvojiciach a v skupinách, kolektívna práca
- práca s knihou a internetom
- systém rôznych organizačných foriem uplatňovaný pri realizácii projektov
- vyučovací a výchovný proces v triede, domáca príprava žiakov, exkurzie a vychádzky

5. UČEBNÉ ZDROJE

Lencz, L. – Križová, O.: Metodický materiál k predmetu etická výchova, Bratislava: Metodické centrum v Bratislave, 1997.

Internetové zdroje

6. HODNOTENIE PREDMETU

Žiak je v priebehu školského roka hodnotený v zmysle metodických pokynov pre hodnotenie a klasifikáciu žiaka schválených MŠ SR. Hodnotia sa ústne odpovede, praktické zadania úloh, referáty a projekty. Pri praktických aktivitách je vhodné tiež slovné hodnotenie praktických zručností s dôrazom na samostatnosť a správnosť vypracovaných praktických zadaní.

Pri hodnotení výsledkov sa v súlade s požiadavkami učebných osnov a vzdelávacích štandardov hodnotí:

- Kvalita myslenia, predovšetkým jeho logickosť, samostatnosť, veku primeraná prezentácia
- Preveruje sa schopnosť žiaka využívať medzipredmetové vzťahy a jeho schopnosť uplatňovať získané vedomosti a zručnosti pri riešení konkrétnych úloh
- Aktivita žiaka na hodine
- Schopnosť demonštrovať použitie princípov a pravidiel na riešenie úloh, na vyhľadávanie informácií, prezentovať informácie a poznatky
- Úroveň domácej prípravy žiaka na vyučovacie hodiny

Náboženská výchova evanjelická 6.ročník

Počet hodín týždenne: 1

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Predmet náboženská výchova –Evanjelická cirkev augsburského vyznania je povinne voliteľný predmet v nižšom sekundárnom vzdelávaní. Náboženská výchova plní dôležitú úlohu pri formovaní osobnosti mladého človeka a jeho myslenia. Rozvíja duchovný svet žiakov – prostredníctvom zvesti Božieho Slova umožňuje spoznávať im Trojjediného Boha, zjaveného v Písme Svätom. Žiaci sa hlbšie oboznámia s biblickými pojmami, biblickými príbehmi a vyvodzujú z nich Boží odkaz pre dnešného človeka. Pomocou biblických príbehov a konkrétnych vedomostí si budujú vlastné poznanie Božej existencie, ktoré im umožňuje aktívne participovať na živote Božieho ľudu a pod pôsobením Slova a Ducha stvárňovať svoj život. Tento predmet ich vedie k aktívnemu zapájaniu sa do života rodiny, Cirkvi i spoločnosti, v ktorej žijú.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci:

- prehľadia si vzťah s Pánom Bohom a s ľuďmi,
- získajú záujem o Slovo Božie – Bibliu, modlitbu, duchovnú pieseň, o duchovné hodnoty a aktívny kresťanský život v Cirkvi,
- nadobudnú spôsobilosť lepšie sa orientovať v zložitých morálnych, sociálnych, ekonomických a politických situáciách,
- získajú informácie o spleti náboženských a ezoterických prúdov v dnešnej globalizovanej spoločnosti,
- získajú nevyhnutné poznatky dogmatiky, všeobecných kresťanských dejín, dejín ECAV na Slovensku,
- získajú pozitívny vzťah k prírode z pohľadu viery ako k Božiemu stvoreniu a sú motivovaní k zodpovednosti,
- nadobudnú povedomie potreby angažovať sa za spoločné dobro v cirkvi a v spoločnosti, v ktorom žijú.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

1. TC	Dejiny – Svedkovia viery v Starej zmluve
- Príbehy Abraháma, Izáka, Jáкова, Jozefa a Mojžiša
- Svedectvo ich viery a istota v Bohu
2. TC	Etika – Dekalóg
- 10. Božích prikázaní a ich obsah
- Význam 1. Božieho prikázania
3. TC	Dejiny Starej zmluvy
- Príbehy biblických postáv od sudcov až po prorokov

- 4. TC - Viera a vzťah jednotlivých postáv k Pánu Bohu
Dogmatika – Sviatosťi
- Všeobecná charakteristika sviatosťi, ich ustanovenie
- Význam sviatosťi pre život kresťana
- 5. TC Etika – Dekalóg – Povinnosti voči Pánu Bohu
- Vzťah a postoj človeka k Pánu Bohu
- Obsah prvých troch Božích prikázaní

Obsah tematických celkov

- 1. TC Dejiny – Svedkovia viery v Starej zmluve
- Abrahám
- Jozef
- Mojžiš
- 2. TC Etika – Dekalóg
- Prijatie
- Znenie prikázaní
- Úvod – Ja som Hospodin tvoj Boh
- 3. TC Dejiny Starej zmluvy
- Józue, Gideon, Samson
- Rút
- Samuel, Dávid, Šalamún
- Eliáš
- Jób
- Izaiáš, Jeremiáš
- Daniel
- Ester
- Ezdráš
- Jonáš
- 4. TC Dogmatika – Sviatosťi
- Milujúci Boh
- Sviatosťi – Krst svätý
- Konfirmácia
- Večera Pánova
- 5. TC Etika – Dekalóg – Povinnosti voči Pánu Bohu
- Osobný Boh
- Svedomie
- Posvätenie
- Agape – Eros
- Povinnosti voči Bohu – Nebudeš mať iných bohov!
- Nebudeš brať meno Božie nadarmo!
- Pamätaj, že máš sviatočný deň svätiteľ!

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Vo vyučovaní sa uplatňujeme predovšetkým tieto metódy a formy práce: rozhovor, dramatizácia, dialóg, diskusia, nastolenie problému, modelové situácie, učenie posilňovaním žiaduceho správania a IKT.

5. UČEBNÉ ZDROJE

Krivuš, M.: Svedectvo viery, Náboženská výchova pre 6.ročník základných škôl – evanjelické a.v. náboženstvo, Tranoscius, 2012, s.119, ISBN 9-788071-40-40-40

6. HODNOTENIE PREDMETU

Celkové hodnotenie sa uskutočňuje na konci prvého polroka a druhého polroka v školskom roku a žiak je klasifikovaný známkou.

Kritéria a stratégie hodnotenia: Metodický pokyn MŠ SR č. 22/2011 na hodnotenie žiakov základnej školy s platnosťou od 1.5.2011.

Náboženská výchova katolícka 6.ročník

Počet hodín týždenne: 1 hod

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Predmet náboženská výchova/náboženstvo v nižšom strednom vzdelávaní odovzdáva základné náukové predpoklady kresťanských životných postojov a konania žiakov. Ponúka im pomoc pri orientácii v súčasnom svete z biblického hľadiska, kresťanskej tradície a vedie k oboznámeniu a ponuke kresťanského štýlu života. Umožňuje konfrontovať sa s veľkými existenčnými otázkami človeka a hľadať na ne odpovede. Zároveň je aj službou spoločnosti, kde napomáha výchove detí a mladých ľudí najmä svojim preventívnym systémom. Ovplyvňuje hodnotovú orientáciu žiakov, ktorá im pomáha byť prospešnými rodine, spoločnosti a Cirkvi. Je výchovou k zodpovednosti za vlastné konanie, učí žiakov kriticky myslieť, nenechať sa manipulovať ani nebyť manipulátormi, chápať vlastné konanie i konanie druhých ľudí v kontexte rôznych životných situácií.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci

- získajú povedomie úcty k jedinečnosti a neopakovateľnosti každej živej bytosti, zvlášť človeka ako originálneho Božieho stvorenia,
- prehĺbia si vedomosti o existencii a pôsobení Boha podľa učenia Katolíckej cirkvi,
- získajú vedomosti o dôležitom poslaní Panny Márie v dejinách spásy,
- naučia sa vnímať v životoch svätých Božie pôsobenie a výzvu nasledovať ich,
- získajú vedomosti o vzniku a účinkovaní Cirkvi v dejinách i v dnešnom svete,
- nadobudnú orientáciu v morálnych hodnotách, ktoré vyplývajú z Desatora a patria ku kresťanskému životnému štýlu,
- zorientujú sa v otázkach, ktoré prináša dnešná spoločnosť a v kresťanskom postoji voči nim,
- uplatnia vhodné komunikačné zručnosti k vyjadrovaniu vlastných myšlienok, citov, názorov a postojov,
 - objavia potrebu modlitby a sviatostného života pre svoj vzťah s Bohom a ľuďmi,
- získajú poznatky o iných náboženstvách, čo ich vedie k vzájomnej tolerancii,
- nadobudnú vzťah oddanosti k Trojjedinému Bohu, jeho zákonom a výzve k budovaniu jeho kráľovstva,
- získajú spôsobilosti, ktorými posilnia a uchovajú svoju vieru v Ježiša Krista ako Pána a Spasiteľa,
 - uplatnia v živote výzvu byť Ježišovými učeníkmi a odovzdávať jeho posolstvo vo svojom okolí.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Pravda ako hodnota

Výkonový štandard	Obsahový štandard
-------------------	-------------------

<ul style="list-style-type: none"> └ vysvetliť príbeh o Jakubovi a Ezauovi (vzhľadom na klamstvo), └ rozlíšiť v konkrétnej situácii pravdu od klamstva, └ posúdiť pravdu v masmédiách na základe novinových článkov, └ sformulovať zásady pre správne fungovanie medziľudských vzťahov, 	<p>potreba pravdy Jakub a Ezau, sila slova – šírenie informácií (pravda v etike, v médiách, zachovanie tajomstva, posudzovanie, čestnosť, ohováranie, osočovanie) 8. Božie prikázanie</p>
---	---

Hľadanie pravdy o svete

Výkonový štandard	Obsahový štandard
<p>charakterizovať inšpiráciu a pravdivosť Svätého písma,</p> <ul style="list-style-type: none"> └ porovnať biblický príbeh o stvorení sveta s vedeckým pohľadom a starovekými mýtmi, └ zhodnotiť potrebu hľadania pravdy v súvislosti so stvorením sveta, 	<p>cesty hľadania pravdy v dávnej minulosti mýtický obraz sveta vedecké hľadanie pravdy stvorenia sveta – biblický príbeh stvorenia</p>

Hľadanie pravdy o sebe

Výkonový štandard	Obsahový štandard
<p>vysvetliť biblický príbeh o stvorení človeka,</p> <ul style="list-style-type: none"> └ vysvetliť hodnotu človeka stvoreného na Boží obraz a potrebu úcty, └ vyjadriť pravdy vyplývajúce z biblického príbehu o páde človeka, └ diskutovať o dôsledkoch prvotného hriechu, hriechu a slabosti človeka v dnešnej dobe, └ vnímať svoje vlastné hranice, └ vysvetliť pojem svedomie (mravný zákon), 	<p>pôvod človeka biblický obraz stvorenia človeka (Boží obraz, hodnota každej ľudskej osoby) pád človeka (prvotný hriech, hriech) hranice človeka (svedomie, pocit viny, mravný zákon) sviatosť zmierenia – kresťanská nádej</p>

Ohlasovatelia pravdy

Výkonový štandard	Obsahový štandard
<p>vysvetliť význam ohlasovania pravdy,</p> <ul style="list-style-type: none"> └ opísať povolanie proroka Ezechiela a Izaiáša ako ohlasovateľov pravdy, └ vysvetliť výrok Ježiša: „Vaše áno, nech je áno a vaše nie, nech je nie“ (Mt 5, 37), └ vyjadriť potrebu prítomnosti Ducha Svätého pri ohlasovaní pravdy (sviatosť birmovania), └ opísať poslanie sv. Petra, sv. Štefana, sv. Pavla, └ uviesť príklad ohlasovateľov v dnešnej dobe, 	<p>proroci Ezechiel, Izaiáš Ježiš Kristus – učiteľ pravdy, ohlasovanie pravdy v podobenstvách apoštoli, ohlasovatelia pravdy (sv. Peter, sv. Štefan, sv. Pavol)</p>

Konať v pravde

Výkonový štandard	Obsahový štandard
<p>vysvetliť význam „Zlatého pravidla“ (Mt 7, 12),</p> <ul style="list-style-type: none"> └ oceniť prínos Ježišovho príkazu lásky, └ porovnať ho s podobnými pravidlami v iných náboženstvách, └ sformulovať príklady skutkov telesného i duchovného milosrdenstva, └ posúdiť na konkrétnych situáciách postoj spoločnosti k pravde, láske a spravodlivosti, └ vysvetliť pojem sociálneho hriechu. 	<p>zodpovednosť za druhých z pohľadu prirodzenej morálky („zlaté pravidlo“) Ježišov príkaz lásky (morálky) skutky lásky (skutky telesného a duchovného milosrdenstva) spravodlivosť a pravda v spoločnosti sociálny hriech</p>

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Vo vyučovaní sa uplatňujeme predovšetkým tieto metódy a formy práce: rozhovor, dramatizácia, dialóg, diskusia, nastolenie problému, modelové situácie, učenie posilňovaním žiaduceho správania a IKT.

5. UČEBNÉ ZDROJE

Rešetár, E.: Poznávanie pravdy, učebnica katolíckeho náboženstva pre 6.ročník základných škôl- západný obrad, Katolícke pedagogické a katechické centrum,n.o., vydal Spolok sv. Vojtecha, Trnava, 2016, s.120. ISBN 978-80-8161-234-3

6. HODNOTENIE PREDMETU

Celkové hodnotenie sa uskutočňuje na konci prvého polroka a druhého polroka v školskom roku a žiak je klasifikovaný známku.

Kritéria a stratégie hodnotenia: Metodický pokyn MŠ SR č. 22/2011 na hodnotenie žiakov základnej školy s platnosťou od 1.5.2011.

Technika 6.ročník

Počet hodín týždenne: 1

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Učebný predmet vedie žiakov k získaniu základných užívateľských zručností v rôznych oblastiach ľudskej činnosti a prispieva k poznaniu trhu práce, vytváraniu životnej i profesijnej orientácie žiakov. Koncepcia predmetu vychádza z konkrétnych životných situácií, v ktorých človek prichádza do priameho kontaktu s ľudskou činnosťou a technikou v jej rozmanitých podobách a širších súvislostiach a prostredníctvom technických vymožeností chráni svet a kultúrne pamiatky.

Predmet musí byť založený predovšetkým na praktickej činnosti. Jeho náplň sa cielene zameriava na zručnosti a návyky pre uplatnenie žiakov v ďalšom živote a spoločnosti. Je založený na tvorivej myšlienkovj spolupráci a spolupráci žiakov.

Náplň učebného predmetu je určená všetkým žiakom bez rozdielu pohlavia. Žiaci sa učia pracovať s rôznymi materiálmi a pomôckami a osvojujú si základné pracovné zručnosti a návyky, rozvíjajú tvorivé technické myslenie. Pri navrhovaní výrobkov v oblasti dizajnu a pracovných postupov spájajú praktické zručnosti s tvorivým myslením. Základné vzdelávanie obohacuje o dôležitú zložku tým, že kladie základy z oblasti techniky, ktoré sú nevyhnutné pre ďalšie štúdium a uplatnenie človeka v reálnom živote. Žiaci sa učia plánovať, organizovať a hodnotiť pracovnú činnosť samostatne i v skupine. Sú vedení k dodržiavaniu zásad bezpečnosti a hygieny pri práci. V závislosti na veku žiakov sa postupne buduje systém, ktorý žiakom poskytuje dôležité informácie z pracovnej oblasti a pomáha im pri zodpovednom rozhodovaní o ďalšom profesijnom zameraní i rozhodovaní v živote.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci

- rozlíšia a bezpečne použijú prírodné a technické materiály, nástroje, náradie a zariadenia;
- si osvoja dodržiavanie stanovených pravidiel a adaptujú sa na zmenené alebo nové úlohy a pracovné podmienky;
- experimentujú s nápadmi, materiálmi, technológiami a technikami;
- si vytvoria vhodné návyky pre rodinný život;
- pociťujú zodpovednosť za svoje zdravie, ľudské vzťahy a financie ako aj za pohodlie a bezpečnosť v ich bezprostrednom okolí;
- cítia zodpovednosť za kvalitu svojich i spoločných výsledkov práce;
- si osvoja základné pracovné zručnosti a návyky z rôznych pracovných oblastí, organizujú a plánujú prácu a používajú vhodné nástroje, náradie a pomôcky pri práci i v bežnom živote;
- vytrvalo a sústavne plnia základné úlohy, uplatňujú tvorivosť a vlastné nápady pri pracovnej činnosti a pri vynakladaní úsilia na dosiahnutie kvalitného výsledku;
- si vytvoria nový postoj a hodnoty vo vzťahu k práci človeka a životnému prostrediu;
- chápu prácu a pracovné činnosti ako príležitosti na sebarealizáciu, sebaaktualizáciu a na rozvíjanie podnikateľského myslenia;

- sa orientujú v rôznych odboroch ľudskej činnosti, formách fyzickej i duševnej práce, osvoja si potrebné poznatky a zručnosti významné na možnosti uplatnenia, na voľbu vlastného profesijného zamerania a na ďalšiu profesijnú a životnú orientáciu.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Človek a technika

Výkonový štandard	Obsahový štandard
<p>Žiak na konci 6.ročníka vie/dokáže</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vysvetliť vlastnými slovami rozdiely medzi vynálezom, patentom a objavom, - Opísať proces vzniku výrobku 	<p>školský poriadok, pracovný poriadok v školskej dielni významné etapy v dejinách vývoja techniky v Európe a vo svete vynález, patent, objav a ich spoločenský význam proces vzniku výrobku : myšlienka-konštruovanie- výroba- použitie výrobkov-likvidácia a recyklácia</p>

4.Grafická komunikácia v technike

Výkonový štandard	Obsahový štandard
<p>Žiak na konci 6.ročníka vie/ dokáže</p> <ul style="list-style-type: none"> - poukázať na základné rozdiely medzi technickým zobrazovaním a kresbou, - uviesť príklady uplatnenia piktogramov, - vytvoriť vlastný návrh piktogramu, - vybrať vhodný pohľad na zobrazenie telesa, - uviesť príklad zobrazenia telesa na jednu priemetňu- nárysňu, - porovnať význam základných druhov čiar na technickom náčrte a výkrese, - určiť z technického výkresu rozmery zobrazeného telesa, - narysovať zobrazenie jednoduchého telesa v jednej priemetni, - priradiť kóty k zobrazenému jednoduchému telesu, - vypracovať projekt na porovnanie rôznych druhov zobrazení 	<p>zobrazovanie v technike návrh, náčrt, technický náčrt, piktogram, technický výkres kóta, kótovanie, druhy čiar, mierka zobrazovanie telies na jednu priemetňu- nárysňu čítanie jednoduchého technického výkresu vlastný jednoduchý výrobok odporúčané výrobky: sú uvedené v rámci nasledujúceho tematického celku</p>

5.Technické materiály a pracovné postupy ich spracovania

Výkonový štandard	Obsahový štandard
<p>Žiak na konci 6.ročníka vie/ dokáže</p> <ul style="list-style-type: none"> - porovnať vlastnosti rôznych drevín, - zrealizovať na výrobku vybrané pracovné postupy ručného obrábania dreva podľa technického výkresu, - rozlíšiť základné druhy kovov, - porovnať vlastnosti kovov, - vysvetliť princíp spracovania kovov na polotovary, - uviesť príklady využitia kovov v praxi v závislosti od ich vlastností, - zrealizovať na výrobku vybrané pracovné postupy ručného obrábania plechu a drôtu podľa technického výkresu, - rozlíšiť základné druhy plastov, - uviesť príklady použitia plastov v praxi, - zrealizovať na výrobku vybrané pracovné postupy ručného obrábania plastov podľa technického výkresu 	<p>drevo- stavba, rozdelenie, vlastnosti, drevo- ťažba, surovina, spracovanie, druhy reziva, polotovary, použitie, pracovné postupy: meranie a obrysovanie, rezanie, rašpľovanie pilovanie, brúsenie, vŕtanie, lepenie, spájanie klincami a skrutkami , povrchová úprava, výrobok z dreva výrobky: kýmldo pre vtáčikov (do klietky, do exteriéru), stojan na varešky, počítačdo, rámik na obraz, krabička na šperky, stojan na mobil a pod..., výroba železa a ocele a surovina, kovy- rozdelenie, vlastnosti, polotovary, použitie, pracovné postupy: meranie a obrysovanie, vyrovňovanie, strihanie, štikanie, ohýbanie, pilovanie, prebíjanie, vysekávanie, povrchová úprava, samostatná práca, výrobok z kovu, výrobky: ozdobná brošňa alebo retiazka, kvet, košík, stojan na písacie potreby, oplietané vajíčko, zvonkohra a pod., plasty- rozdelenie, vlastnosti, druhy, výroba plastov, surovina, použitie, likvidácia a recyklácia, pracovné postupy: meranie a obrysovanie, rezanie, pilovanie, vŕtanie leštenie a matovanie, lepenie, spoj skrutkou, samostatná práca, výrobok z plastu, výrobky: prívesok na kľúče, stierka na cesto, kvet, hodiny, škrabka na okno, pokladnička, ozdoba na vianočný stromček, veľkonočný svietnik a pod.</p>

6.Elektrická energia, elektrické obvody

Výkonový štandard	Obsahový štandard
<p>Žiak na konci 6.ročníka vie/ dokáže:</p> <ul style="list-style-type: none"> - vysvetliť rozdiely medzi monočlánkom, batériou a akumulátorom, 	<p>elektrická energia, výroba premena energií, zdroje, využitie v priemysle a domácnosti, šetrenie elektrickou energiou elektrické obvody, prvky a schematické značky, schémy</p>

<ul style="list-style-type: none"> - znázorniť prvky jednoduchých elektrických obvodov, - zapojiť jednoduchý elektrický obvod na stavebnici, - zdôvodniť zber nebezpečného odpadu, - opísať hlavné zásady postupu poskytnutia prvej pomoci pri úraze elektrickým prúdom, - zapojiť samostatne ďalšie elektrické obvody na el. stavebnici podľa schémy. 	elektrických obvodov, elektrotechnická stavebnica, nebezpečný odpad- jeho zber a separovanie (monočlánky, batérie, akumulátory), účinky elektrického prúdu, prvá pomoc pri úraze elektrickým prúdom
---	--

7. Jednoduché stroje a mechanizmy

Výkonový štandard	Obsahový štandard
<p>Žiak na konci 6.ročníka vie/ dokáže:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uviesť príklady využitia jednoduchých strojov, mechanizmov a prevodov v praxi, - porovnať niektoré druhy prevodov v mechanických hračkách. 	jednoduché stroje, mechanizmy, prevody- druhy a princípy, využitie (mechanické hračky, mechanické prístroje, a zariadenia v domácnosti a v praxi).

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Rozhovor, demonštrácia významu dodržiavania bezpečnostných predpisov na konkrétnych príkladoch.

Samostatná práca žiakovi.

Práca v dvojiciach.

Skupinová práca.

5. UČEBNÉ ZDROJE

Boocová, E. a kol.: Technika, Pracovný zošit pre 6.ročník ZŠ, Raabe, Odborné nakladateľstvo, Bratislava, 2015, s. 60, ISBN 978-80-8140-202-9

6. HODNOTENIE

Hodnotí sa teoretická časť, praktická časť, projekt, samostatná práca, práca s knihou, aktivita, prístup k predmetu. žiak je hodnotený na základe známok z ústnych odpovedí, známok z praktických aktivít v triede a učebni. klasifikácia je formou známok sa riadi metodickým pokynom č. 22/2011.

Matematika 6.ročník

Počet hodín týždenne: 5

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Predmet matematika v nižšom strednom vzdelávaní je prioritne zameraný na budovanie základov matematickej gramotnosti a na rozvíjanie kognitívnych oblastí – vedomosti (ovládanie faktov, postupov), aplikácie (používanie získaných vedomostí na riešenie problémov reálneho života), zdôvodňovanie (riešenie zložitejších problémov, ktoré vyžadujú širšie chápanie súvislostí a vzťahov).

Vyučovanie matematiky musí byť vedené snahou umožniť žiakom, aby získavali nové vedomosti špirálovite, vrátane opakovania učiva na začiatku školského roku, s výrazným zastúpením propedeutiky, prostredníctvom riešenia úloh s rôznorodým kontextom, aby tvorili jednoduché hypotézy a skúmali ich pravdivosť, vedeli používať rôzne spôsoby reprezentácie matematického obsahu (text, tabuľky, grafy, diagramy), rozvíjali svoju schopnosť orientácie v rovine a priestore. Má napomôcť rozvoju ich algoritmickeho myslenia, schopnosti pracovať s návodmi a tvoriť ich. Vyučovanie by malo viesť k budovaniu vzťahu medzi matematikou a realitou, k získavaniu skúseností s matematizáciou reálnej situácie a tvorbou matematických modelov. Matematika na 2. stupni ZŠ sa podieľa na rozvíjaní schopností žiakov používať prostriedky IKT na vyhľadávanie, spracovanie, uloženie a prezentáciu informácií. Použitie vhodného softvéru by malo uľahčiť niektoré namáhavé výpočty alebo postupy a umožniť tak sústredenie sa na podstatu riešeného problému. Obsah vzdelávania je spracovaný na kompetenčnom základe. Pri objavovaní a prezentácii nových matematických poznatkov sa vychádza z predchádzajúceho matematického vzdelania žiakov, z ich skúseností s aplikáciou už osvojených poznatkov. Výučba sa prioritne zameriava na rozvoj žiackych schopností, predovšetkým väčšou aktivizáciou žiakov.

Vzhľadom na charakter predmetu je potrebné prispôbiť schopnostiam žiakov rýchlosť preberania tematických celkov rovnako ako ich poradie, prípadné rozdelenie na časti a presuny v rámci ročníkov. V porovnaní s predchádzajúcim vzdelávacím štandardom sú v tomto štandarde upravené a presunuté niektoré tematické celky. Preto je nutné na každej škole prispôbiť poradie tematických celkov a ich rozloženie do ročníkov tak, aby všetci žiaci do skončenia ZŠ absolvovali celý vzdelávací štandard uvedený v tomto dokumente. Poradie tematických celkov v ročníku nie je týmto dokumentom určené. Podľa potrieb žiakov je vhodné sa k učivu viackrát vracieť. Žiaci daného ročníka by mali ovládať výkonový a obsahový štandard školského vzdelávacieho programu predchádzajúcich ročníkov, preto je tiež potrebné minimálne na úvod každého ročníka a vždy, keď je to podľa učiteľa potrebné, zaradiť primerané opakovanie učiva.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci

- získajú schopnosť používať matematiku v svojom budúcom živote,
- rozvíjajú svoje logické a kritické myslenie,
- argumentujú, komunikujú a spolupracujú v skupine pri riešení problému,
- spoznajú matematiku ako súčasť ľudskej kultúry a dôležitý nástroj pre spoločenský pokrok,
- čítajú s porozumením primerané súvislé texty obsahujúce čísla, závislosti a vzťahy a nesúvislé texty obsahujúce tabuľky, grafy a diagramy,
- využívajú pochopené a osvojené postupy a algoritmy pri riešení úloh, vedia matematizovať reálnu situáciu a interpretovať výsledok,
- vyhľadávajú, získavajú a spracúvajú informácie z primerane náročne spracovaných zdrojov vrátane samostatnej práce s učebnicou a ďalšími textami,
 - osvoja si základné primerané matematické pojmy, poznatky, znalosti a postupy uvedené vo vzdelávacom štandarde,
- rozvíjajú zručnosti, ktoré súvisia s procesom učenia sa, s aktivitou na vyučovaní a s racionálnym a samostatným učením sa.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Prehľad tematických celkov a ich obsahu

Počtové výkony s prirodzenými číslami, deliteľnosti

Výkonový štandard ... žiak vie:

- ovláda základné operácie v obore prirodzených čísel
- rozložiť číslo na súčin menších čísel v obore malej a veľkej násobilky
- zistiť podľa dodaného návodu, či je dané číslo deliteľné 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 100
- rozhodnúť o správnom poradí počtových operácií pri riešení úloh
- riešiť úlohy, v ktorých sa nachádza viac operácií

Obsahový štandard:

- objav deliteľnosti dvoma, piatimi, desiatimi a stomi
- práca podľa návodu – kritériá deliteľnosti číslami 2,3,4,5,6,9,10,100
- propedeutika počítania s približnými (zaokrúhlenými) číslami
- sčítanie a odčítanie, resp. násobenie a delenie ako navzájom opačné operácie a ich využitie pri riešení jednoduchých slovných úloh (propedeutika rovníc)
- propedeutika výpočtu objemu kvádra a kocky ako súčin príslušných celočíselných rozmerov – prirodzených čísel, propedeutika jednotiek objemu: mm^3 , cm^3 , dm^3 , m^3

Trochu iné čísla – desatinné čísla

Výkonový štandard ... žiak vie:

- prečítať a zapísať desatinné čísla a určiť rád číslice v zápise desatinného čísla
- uviesť príklad použitia desatinných čísel v bežnom živote a pracovať s nimi v uvedenom kontexte
- správne zobrazit' desatinné číslo na číselnej osi
- zistiť vzájomnú vzdialenosť desatinných čísel na číselnej osi
- porovnať, usporiadať podľa predpisu (zostupne, vzostupne) a zaokrúhliť podľa zadania desatinné číslo na celé číslo, na desatiny, na stotiny, na tisíciny, ... nahor, nadol aj aritmeticky
- sčítať, odčítať, vynásobiť, vydeliť primerané desatinné čísla spamäti, ostatné písomne alebo pomocou kalkulačky
- vynásobiť a vydeliť kladné desatinné čísla mocninami čísla 10 spamäti
- desatinné číslo vydeliť prirodzeným a správne zapísať zvyšok (aj na kalkulačke)
- vyriešiť slovné úlohy s desatinnými číslami
- využiť vlastnosti desatinných čísel pri premene jednotiek dĺžky, hmotnosti
- porovnať veľkosti vyjadrené jednotkami a usporiadať ich podľa veľkosti vzostupne a zostupne

Obsahový štandard:

- desatinné číslo, celá časť desatinného čísla, desatinný časť desatinného čísla, desatinný čiarka, desatiny, stotiny, tisíciny, ...
- rád číslice v desatinnom čísle, číselná os, vzdialenosť čísel na číselnej osi.
- porovnávanie, usporiadanie desatinných čísel.
- znaky $>$, $<$, $=$
- zaokrúhľovanie nadol na ... , zaokrúhľovanie nahor na ..., zaokrúhľovanie na ...
- objav periodickosti pri delení dvoch prirodzených čísel, perióda, periodické čísla.
- sčítanie, odčítanie, násobenie a delenie ako navzájom opačné operácie (propedeutika rovníc).
- jednotky dĺžky (km, m, dm, cm, mm), jednotky hmotnosti (t, kg, dag, g, mg) a ich premena jednotiek dĺžky a hmotnosti v obore desatinných čísel
- propedeutika zlomkov na rôznorodých kontextoch: celok, časť celku, zlomok ako časť celku, znázornenie zlomkovej časti celku (aj vhodným diagramom).
- propedeutika nepriamej úmernosti (riešenie slovných úloh)

Uhol a jeho veľkosť, operácie s uhlami

Výkonový štandard ... žiak vie:

- odmerať veľkosť narysovaného uhla v stupňoch
- narysovať pomocou uhlomera uhol s danou veľkosťou
- primerane odhadnúť veľkosť uhla
- premeniť stupne na minúty a opačne
- zostrojiť os uhla pomocou uhlomera
- porovnať uhly podľa ich veľkosti numericky
- pomenovať trojuholník podľa veľkosti jeho vnútorných uhlov
- vypočítať veľkosť tretieho vnútorného uhla trojuholníka, ak pozná veľkosť jeho dvoch vnútorných uhlov v stupňoch
- rozlíšiť vrcholové a susedné uhly
- vypočítať veľkosť vrcholového a susedného uhla k danému uhlu
- sčítať a odčítať veľkosti uhlov (v stupňoch)
- využiť vlastnosti uhlov pri riešení kontextových úloh

Obsahový štandard:

- uhol, veľkosť uhla, jednotky na merania uhlov – stupne a minúty, uhlomer, ramená uhla, vrchol uhla
- os uhla a jej vlastnosti
- porovnávanie uhlov
- priamy, pravý, ostrý, tupý uhol a uhol väčší ako priamy
- vnútorné uhly trojuholníka, objav vzťahu pre súčet veľkostí vnútorných uhlov trojuholníka
- pravouhlý, ostrouhlý a tupouhlý trojuholník
- vrcholový uhol, susedné uhly
- sčítanie a odčítanie veľkostí uhlov

Obsah obdĺžnika, štvorca a pravouhlého trojuholníka v desatinných číslach, jednotky obsahu

Výkonový štandard ... žiak vie:

- určiť približný obsah rovinného útvaru v štvorcovej sieti
- vypočítať obvod a obsah štvorca a obdĺžnika v obore desatinných čísel
- vypočítať obsah pravouhlého trojuholníka ako polovicu obsahu obdĺžnika
- premeniť základné jednotky obsahu s využitím vlastností desatinných čísel
- zanalyzovať útvary zložené zo štvorcov a obdĺžnikov z hľadiska možnosti výpočtu ich obsahu a obvodu
- vypočítať obvod a obsah obrazcov zložených zo štvorcov a obdĺžnikov
- riešiť úlohy z praxe na výpočet obvodov a obsahov útvarov zložených zo štvorcov a obdĺžnikov

Obsahový štandard:

- rovinné útvary, štvorec, obdĺžnik, mnohouholník, obsah, výmera, plocha, jednotka štvorcovej siete
- jednotky obsahu, premena jednotiek obsahu: hektár, ár, kilometer štvorcový, meter štvorcový, decimeter štvorcový, centimeter štvorcový, milimeter štvorcový
- slovné vzorce pre výpočet obvodu a obsahu štvorca a obdĺžnika a pravouhlého trojuholníka

Trojuholník, zhodnosť trojuholníkov

Výkonový štandard ... žiak vie:

- rozlíšiť základné prvky trojuholníka
- vypočítať veľkosť vonkajších a vnútorných uhlov trojuholníka
- vyriešiť úlohy s využitím vlastností vnútorných a vonkajších uhlov trojuholníka
- rozhodnúť o zhodnosti dvoch trojuholníkov v rovine
- zostrojiť trojuholník podľa slovného postupu konštrukcie s využitím vety sss, sus, usu
- narysovať pravidelný šesťuholník
- opísať rovnoramenný a rovnostranný trojuholník a ich základné vlastnosti (veľkosti strán a uhlov, súmernosť)
- presne a čisto narysovať rovnoramenný a rovnostranný trojuholník
- zostrojiť výšky trojuholníka (v ostrom, tupouhlom a pravouhlom) a ich priesečník

Obsahový štandard:

- trojuholník, základné prvky trojuholníka (vrchol, strana, vnútorné a vonkajšie uhly)
- ostrouhlý, pravouhlý a tupouhlý trojuholník
- zhodnosť dvoch trojuholníkov, veta sss, sus, usu
- konštrukcia trojuholníka podľa vety sss, sus, usu
- rovnostranný a rovnoramenný trojuholník. Ramená, základňa, hlavný vrchol, rovnoramenného trojuholníka
- objav základných vlastností rovnoramenného a rovnostranného trojuholníka (veľkosť strán, veľkosť uhlov), pravidelný šesťuholník
- výška trojuholníka (priamka, úsečka, dĺžka úsečky), päta, výšky, priesečník výšok trojuholníka

Kombinatorika v kontextových úlohách

Výkonový štandard ... žiak vie:

- systematicky usporiadať daný malý počet prvkov podľa predpisu
- z daných prvkov vybrať skupinu prvkov s danou vlastnosťou a určiť počet týchto prvkov
- pokračovať v danom systéme usporiadania /vypisovania
- zvoliť stratégiu riešenia kombinatorickej úlohy
- zvoliť optimálny spôsob zápisu riešenia tabuľkou a diagramom

Obsahový štandard:

- usporiadanie prvkov (s opakovaním, bez opakovania)
- dáta, údaje, tabuľka, diagram
- kontextové úlohy s kombinatorickou motiváciou
- propedeutika štatistiky, pravdepodobnosti a kombinatoriky (zhromažďovanie, usporiadanie a grafické znázornenie údajov)

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Rozhovor, demonštrácia významu dodržiavania bezpečnostných predpisov na konkrétnych príkladoch.

Samostatná práca žiakovi.

Práca v dvojiciach.

Skupinová práca.

Súťaže.

5. UČEBNÉ ZDROJE

Matematika pre 6. ročník ZŠ 1. a 2. časť

Pracovný zošit z matematiky pre 6. ročník ZŠ

Eko-matematika

Zbierka úloh z matematiky pre 5. – 9. ročník

Nebojte sa písomných prác z matematiky

6. HODNOTENIE PREDMETU

Spôsoby hodnotenia:

- verbálne (slovné) – hodnotiť sa bude aktivita na hodine, úprava písomného prejavu, spolupráca so spolužiakmi
- neverbálne (mimika, gestá, písomné - známku)

Žiaci budú na hodinách matematiky hodnotení známku. Hodnotiť sa budú ústne odpovede a písomné prejavy žiakov (školské písomné práce, tematické kontrolné práce, priebežné kontrolné práce, vstupné a výstupné testy, krátke päťminútovky, domáce úlohy, aktivita na hodine).

Tabuľka hodnotenia písomných prác:

100 - 90% výborný

89 - 70% chválitebný
69 - 50% dobrý
49 - 25% dostatočný
24 - 0% nedostatočný

Dôležité bude aj sebahodnotenie žiakov a hodnotenie spolužiakmi.
Žiaci budú hodnotení podľa Metodického pokynu MŠ č.22/2011- 3121/12824:4-921 z 1.mája 2011 na hodnotenie žiakov Z
Predmet MAT je klasifikovaný na vysvedčení známkami.

Informatika 6.ročník

Počet hodín týždenne: 1

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

V predmete informatika sa prelínajú dve zložky. Jedna zložka je zameraná na získanie konkrétnych skúseností a zručností pri práci s počítačom i aplikáciami – na prácu s digitálnymi technológiami. Druhá zložka je zameraná na budovanie základov informatiky. Hlavne na riešenie problémov pomocou počítačov. Prvá zložka tvorí základ vyučovania informatiky v rámci primárneho vzdelávania a z väčšej časti sa prelína i celým nižším stredným vzdelávaním. Skúsenosti získané praktickou činnosťou v tejto oblasti sú potom dobrým predpokladom pre zvládnutie druhej zložky, ktorá má dominantné postavenie pri výučbe informatiky na strednej škole. Zároveň sa však druhá zložka objavuje už i v primárnom vzdelávaní, aj keď iba vo veľmi jednoduchej forme. Informatika zároveň pripravuje žiakov na to, aby korektne využívali takto nadobudnuté zručnosti a poznatky i v iných predmetoch.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci :

- uvažujú o informáciách a rôznych reprezentáciách, používajú vhodné nástroje na ich spracovanie,
- uvažujú o algoritmoch, hľadajú a nachádzajú algoritmické riešenia problémov, vytvárajú návody, programy podľa daných pravidiel,
- logicky uvažujú, argumentujú, hodnotia, konajú zdôvodnené rozhodnutia,
- poznajú princípy softvéru a hardvéru a využívajú ich pri riešení infromatických problémov,
- komunikujú a spolupracujú prostredníctvom digitálnych technológií, získavajú informácie na webe,
- poznajú, ako informatika ovplyvnila spoločnosť,
- rozumejú rizikám na internete, dokážu sa im brániť a riešiť problémy, ktoré sa vyskytnú
- rešpektujú intelektuálneho vlastníctvo.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Reprezentácie a nástroje – práca s grafikou

Reprezentácie a nástroje – práca s textom

Reprezentácie a nástroje – práca s prezentáciami

Reprezentácie a nástroje – práca s tabuľkami

Reprezentácie a nástroje – informácie

Reprezentácie a nástroje – štruktúry

Komunikácia a spolupráca – práca s webovou stránkou

Komunikácia a spolupráca – vyhľadávanie na webe

Komunikácia a spolupráca – práca s nástrojmi na komunikáciu
Algoritmické riešenie problémov – analýza problému
Algoritmické riešenie problémov – jazyk na zápis riešenia
Algoritmické riešenie problémov – pomocou postupnosti príkazov
Algoritmické riešenie problémov – pomocou cyklov
Algoritmické riešenie problémov – interpretácia zápisu riešenia
Algoritmické riešenie problémov – hľadanie, opravovanie chýb
Softvér a hardvér – práca so súbormi a priečkami
Softvér a hardvér – práca v operačnom systéme
Softvér a hardvér – počítač a prídavné zariadenia
Softvér a hardvér – práca v počítačovej sieti a na internete
Softvér a hardvér – práca proti vírusom a špehovaniu
Informačná spoločnosť – bezpečnosť a riziká
Informačná spoločnosť – digitálne technológie v spoločnosti
Informačná spoločnosť – legálnosť používania softvéru

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Metódy

- motivačné metódy (motivačné rozprávanie, motivačný rozhovor, motivačný problém, motivačná demonštrácia)
- aktivizujúce metódy (situačná metóda, kooperatívne vyučovanie)
- expozičné metódy (rozprávanie, vysvetľovanie, rozhovor, demonštračná metóda, inštruktáž)
- problémové metódy (projektová metóda, brainstorming)
- fixačné metódy (metódy opakovania a precvičovania pomocou úloh na pracovných listoch)
- diagnostické metódy (pozorovanie)

Formy

- vyučovacia hodina v počítačovej učebni, práca s počítačom
- vyučovacia hodina v učebni s interaktívnou tabuľou
- praktické aktivity
- samostatná práca žiakov
- práca žiakov vo dvojiciach
- skupinová práca
- samostatné učenie prostredníctvom informačnej a komunikačnej techniky
- experimentovanie (samostatné hľadanie, skúšanie, objavovanie)
- projektové vyučovanie

5. UČEBNÉ ZDROJE

Internet, odborné časopisy, CD, DVD, interaktívna tabuľa

6. HODNOTENIE PREDMETU

Spôsoby hodnotenia:

- **verbálne (slovné)** – ústne odpovede, počítačové zručnosti, prezentácie projektov
- **písomné** – hodnotenie krátkych písomných prác,

Predmet je hodnotený podľa Metodického pokynu č. 22/2011 na hodnotenie žiakov ZŠ ISCED 2, (MŠVVŠ SR, č. 2011-3121/12824:4-921)

Predmet INFORMATIKA je klasifikovaný na vysvedčení známkami.

Výtvarná výchova 6. ročník

Počet hodín týždenne: 1

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Výtvarná výchova je predmet, na ktorom žiaci prostredníctvom výtvarných činností spoznávajú vyjadrovacie prostriedky vizuálnych umení (kresby, maľby, plastiky, fotografie, dizajnu, architektúry, videa a filmu). Všetky ostatné didaktické formy ako používanie učebnice, edukačných materiálov, premietanie filmov a podobne sú len doplnkovými aktivitami (v rámci motivácie alebo následných ukážok, diskusií).

Ťažiskom je práca žiakov s výtvarnými materiálmi, technikami a nástrojmi (od ceruzky až po fotoaparát a počítač). Zahŕňa tvorbu od vymyslenia nápadu (čo chcú žiaci vytvoriť), cez nachádzanie formy (ako to vyjadriť), až po realizáciu (schopnosť previesť nápad a formu v materiáli prostredníctvom výtvarnej techniky). Prostredníctvom tohto procesu sa jednak zvyšuje gramotnosť žiakov – schopnosť rozumieť vizuálnym znakom na základe vlastnej skúsenosti, jednak sú uvádzaní do znalosti rôznych foriem súčasnej vizuálnej kultúry i kultúrnej tradície. Žiaci touto formou získavajú dôležité kompetencie porozumenia reklame, filmu a videu, dizajnu, architektúre; fotografiám obrazom a objektom, ktoré ich obklopujú a vytvárajú ich „obraz sveta“.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Hlavný cieľ:

Žiaci sú prostredníctvom aktívnych činností uvádzaní do vizuálnej kultúry a komunikácie – na úrovni poznania i vlastného vyjadrovania.

Žiaci:

- spoznávajú vyjadrovacie prostriedky vizuálnych umení – výtvarného umenia, fotografie, dizajnu, architektúry, videa a filmu, rozumejú im a získavajú základnú gramotnosť v ich používaní,
- rozvíjajú si pozorovacie schopnosti, schopnosti reagovať na vizuálne podnety a výtvarne ich spracovávať,
- rozvíjajú tvorbu vlastných myšlienkových konceptov a ich formálnu a technickú realizáciu,
- spoznávajú a slovné pomenujú (výraz), formu, námet umeleckých diel a svoj zážitok z nich výtvarne interpretujú,
- poznávajú vybrané typické diela vizuálnej kultúry, reprezentujúce smery moderného a súčasného umenia a historické slohy,
- osvojujú si primerané kultúrne postoje, názory a hodnotové kritériá; cez zážitky aktívneho vyjadrovania a vnímania umeleckých diel sú uvádzaní do poznávania hodnôt umenia a kultúry – vo vzťahu k tradíciám a na úrovni aktuálneho myslenia a interpretácie.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Obsah vyučovania VV tvorí sústava edukačných tém. Každá z tém zodpovedá riešeniu určitého výtvarného problému. Témy sú zoradené v metodických radoch. Metodický rad predstavuje riešenie príbuzných výtvarných problémov v priereze ročníkov, vždy na úrovni zodpovedajúcej veku. Takéto zoradenie sleduje stupňovanie náročnosti pri štruktúrovaní osobnosti žiaka. Zoradenie edukačných tém v rámci jedného ročníka umožňuje učiteľovi sledovať motivačné nadväznosti, prípadne ich zgrupovať a tvoriť z nich edukačné projekty. Takto koncipovaná sieť edukačných tém predstavuje model, s ktorým môže učiteľ dynamicky pracovať – podľa potreby preraďovať témy v časovom pláne jedného ročníka i medzi ročníkmi. Témy napĺňa konkrétnymi úlohami (zadaniami pre žiakov) učiteľ.

Niektoré edukačné témy sú alternatívne. V metodickej prílohe osnov sú k jednotlivým metodickým radom vypracované vzorové úlohy, mali by však slúžiť ako nezáväzná inšpirácia pre učiteľov. Okrem navrhovaného priebehu úlohy obsahujú možné motivačné a námetové východiská, navrhovanú techniku (pokiaľ nie je predmetom edukačnej témy) a vyjadrujú ciele každej úlohy.

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Metodické východiská predmetu VV je programovaný a riadený proces, v ktorom ale učiteľ iniciuje, rešpektuje a podporuje nápady a individuálne riešenia žiaka. Východiskami tohto procesu sú:

1. činnosti žiakov, ktoré vychádzajú z myšlienkových, formálnych a technických procesov výtvarných a vizuálnych umení. Sú založené na súčasnom stave poznania vizuálnej kultúry;

2. témy/námety/obsahy zobrazovania, ktoré majú svoj dôležitý antropologický a kultúrny charakter; VV predstavuje v rámci obsahu vyučovania jedinečnú možnosť tematizovať základné antropologické koncepty:

a) koncepty časopriestoru (čas, priestor, pohyb, mierka, hĺbka, výška, šírka ...),

b) kultúrne archetypy vyjadrovania prírody (živly, prírodné polarity...),

c) kategórie estetického prežívania (krása, škaredosť, neurčitost', drsnosť, jemnosť ...),

d) kategórie uvedomovania si osobnej a kultúrnej identity (ja, iný, cudzinec, priateľ, postihnutý ...; kultúrne rozdielnosti vo vizuálnom vyjadrovaní sveta),

e) kategórie afektivity (radosť, bolesť, smútok, náladu ...).

Témy ponímame z hľadiska:

a) osobnosti a veku žiaka, ŠVP, Výtvarná výchova – príloha ISCED 2 © Štátny pedagogický ústav

b) edukačných cieľov,

c) kultúrno-spoločenskej reality.

Žiak spracováva (mentálne i formálne) symboly, ktoré vizuálne vyjadrujú jeho predstavy a fantazijné koncepty, alebo sa odvolávajú na javovú stránku sveta. Na rozdiel od iných predmetov, ktoré sa zaoberajú niektorými z týchto tém, VV angažuje osobnosť žiaka v inom zmysle: neučí sa o nich, ale vyjadruje ich, hľadá svoj spôsob ich vyjadrenia. To kladie vyššie nároky na senzomotorické a afektívne ciele predmetu a tým dopĺňa predmety, v ktorých prevažuje cieľ kognitívny.

V reflexii diel výtvarného umenia, dizajnu, architektúry, filmu a videa. V nižšom sekundárnom vzdelávaní sa zvyšuje dôraz na poznávanie a veku primeraný rozbor diel vizuálnej kultúry – jednak kľúčových diel reprezentujúcich historické epochy a kultúry, jednak diel reprezentujúcich súčasné tendencie vizuálnych umení.

5. UČEBNÉ ZDROJE

Výtvarná výchova učebnica pre 6. ročník základných škôl, Čarný, CD-2009-29720/28202-5:911

6. HODNOTENIE PREDMETU

Ťažiskovou formou hodnotenia je osobný rozhovor so žiakom, v ktorom učiteľ žiakovi poskytne citlivú, veku primeranú, analyticky podloženú spätnú väzbu o rôznych aspektoch jeho činnosti (viď kritériá hodnotenia). Vo vzájomnej komunikácii má žiak možnosť klásť otázky, alebo zdôvodniť svoj prístup. Túto formu odporúčame príležitostne kombinovať aj so sebahodnotením žiaka. Nevyhnutnou formou hodnotenia je aj škálovanie formou známok, porovnateľné so známkovaním, aké sa používa v iných predmetoch vyučovaných na škole.

Odporúčame hodnotenie výtvarnej výchovy na ZŠ primerane zosúladiť so spôsobom hodnotenia ostatných predmetov. Nie je nutné známkovať každú prácu a každý výkon žiaka. Je na voľbe učiteľa, ktoré úlohy bude hodnotiť, aby poskytli žiakovi i prostrediu dostatočný obraz o jeho kvalitách a vývoji. Odporúčame však, aby žiak bol hodnotený z úloh v rámci rozličných metodických radov, aby bola vyváženosť výkonu žiaka, nakoľko môžu byť rozdiely z hľadiska na rôznorodosť záujmov a schopností žiakov.

Kritériá hodnotenia učiteľ má brať ohľad nato, že výtvarný prejav súvisí s fantáziou, seba projekciou, záujmami a intímny svetom žiaka, a že toto hľadisko sa bude prejavovať aj v jeho riešení výtvarných úloh iniciovaných učiteľom. Preto sa pri hodnotení musí vyvarovať paušálnych súdov a šablónovitých kritérií, ktoré by sa mohli necitlivo dotknúť osobnostného zamerania žiaka. Uprednostňujeme osobný, diferencovaný prístup.

Výsledok výtvarnej činnosti je síce dôležitý, u žiaka naň vzniká obyčajne citová väzba – spokojnosť dieťaťa s vlastným výkonom, čo ho následne motivuje pre ďalšiu výtvarnú prácu a udržiava jeho záujem o seba vyjadrovanie. Je teda potrebné, aby učiteľ k nemu zaujímal stanovisko.

Učiteľ u žiaka hodnotí, primerane veku:

a) priebeh vytvárania postojov: -prístup k činnostiam z hľadiska tvorivosti, t. j. platnenie vlastných inovatívnych nápadov a vlastného zamerania pri realizácii edukačnej úlohy,- otvorenosť voči experimentovaniu, skúšanie iných, svojských riešení, -cieľavedomosť riešení, -záujem o činnosti v rámci edukačných úloh a prípravy pomôcok,- schopnosť spolupracovať,- schopnosť zaujímať stanoviská k výsledkom svojej práce a práce spolužiakov;

b) priebeh získavania zručností a spôsobilostí: -technické zručnosti (ovládanie požadovaných nástrojov, materiálov a technických operácií s nimi),-formálne zručnosti (vyjadrovanie sa prostredníctvom výtvarného jazyka),-mentálne spôsobilosti na úrovni rozvoja vnímania a prežívania,- mentálne spôsobilosti na úrovni rozvoja predstavivosti a fantázie,- mentálne spôsobilosti na úrovni myslenia (vlastné témy, koncepcie, návrhy; schopnosť analyzovať a syntetizovať, pomenovať procesy, interpretovať zážitky);

c) priebeh získavania vedomostí: -znalosti oblastí vizuálnej kultúry a výtvarného umenia súvisiacich s preberanými edukačnými úlohami,- pochopenie výtvarného diela a schopnosť interpretovať ho,- znalosť

materiálov, technik, médií a procesov ich používania;

d) schopnosť realizácie výsledného artefaktu.

Na základe metodického pokynu č.22/2011 z 1. mája 2011 na hodnotenie žiakov základnej školy

Hudobná výchova 6. ročník

Počet hodín týždenne: 1

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Hudobná edukácia v nižšom strednom vzdelávaní predstavuje kontinuálne, systémové a cieľavedomé pokračovanie hudobnej edukácie primárneho stupňa.

Hudobnú edukáciu možno vymedziť tromi prvkami: hudobné umenie – obsah, hudobné schopnosti (zručnosti, návyky) – cieľ a hudobné činnosti – metóda, prostriedok rozvoja hudobných schopností, pochopenia princípov hudby, realizácia hudobného umenia. Sekundárnym obsahom predmetu je umenie, estetika, kreativita, sekundárnym cieľom rozvoj kľúčových kompetencií – komplexný rozvoj osobnosti, všeobecných ľudských kvalít.

Hudobná výchova v základnej škole je predmetom umelecko-výchovným a činnostným, na nižšom strednom stupni sa rozširuje o kognitívny rozmer – uvedomelé prenikanie do štruktúry hudobného diela, hudobno-teoretický a hudobno-historický rozmer, ako konklúzia predchádzajúcej hudobnej činnosti, praktickej hudobnej skúsenosti.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Ciele predmetu možno rozdeliť na špecifické hudobné ciele, špecifické ciele z oblasti umenia, estetiky a kreativity a sekundárne ciele.

Špecifické hudobné ciele:

Žiaci:

- získajú hudobné schopnosti prostredníctvom hudobných činností,
- realizujú hudobné činnosti na základe nadobudnutých hudobných schopností,
- na základe vlastnej skúsenosti si osvoja konkrétne poznatky z oblasti hudobnej teórie a histórie,

Špecifické ciele z oblasti umenia, estetiky a kreativity:

- pochopia podstatu umenia, vytvoria si vzťah k umeniu, majú priamu skúsenosť v oblasti špecifických umeleckých, estetických a psychologických kategórií – emocionálna, prežívanie, zážitok, vnímanie krásy, vlastná tvorivosť (improvizácia, kompozícia), na základe čoho dokážu reflektovať umenie, vnímať krásu, rozpoznať hodnotu, vyjadriť sa prostredníctvom umenia, Sekundárne ciele:

- nadobudnú (prehĺbia) kľúčové kompetencie prostredníctvom hudobného umenia.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

- **Hudba v minulosti a súčasnosť (21 hodín)**

- **Prostredníctvom hudby poznávame kultúru rôznych národov (9 hodín)**
- **Zaspievajme si (3 hodiny)**

Obsah

Hudobný materiál

Ľudové a umelé piesne podľa tematického zamerania, vokálne a inštrumentálne skladby minulosti a súčasnosti. Ukážky z tvorby najvýznamnejších autorov našich i svetových v daných slohových obdobiach, primerané stupňu hudobného rozvoja žiakov.

Hudobné činnosti

V tematických celkoch učiva sa zoznamujú s typickými a najzávažnejšími skladbami jednotlivých umeleckých epoch a osvojujú si v kontexte s počúvanými skladbami základné poznatky o živote a diele ich autorov.

Spájajú hudbu s pohybovým prejavom, literatúrou, výtvarnými dielami, vytvárajú múzické celky v komplexnom hudobno-dramatickom prejave.

Vokálne činnosti

Obsahom vokálnych činností na nižšom sekundárnom stupni základnej školy je upevňovanie a rozširovanie vedomostí a zručností v práci s hlasom v nadväznosti v na predchádzajúce ročník, v kultivácii speváckeho a hovoreného prejavu prostredníctvom uplatňovania a upevňovania správnych speváckych návykov.

Žiaci spievajú jednohlasne, dvojhlasne. Výrazovo odlišujú spev rôznych piesní a melodických útvarov, zvyrazňujú jednotlivé hlasy. Na dosiahnutie potrebného hudobného výrazu zámerne využívajú hlasovú i nástrojovú farbu a dynamiku, poznatky o hudobnej forme a skúsenosti s hudbou rôznych slohov a žánrov. Spoločný spev usmerňujú vlastným taktovaním. Opierajú sa pritom aj o harmonické cítenie. Vhodné piesne a úryvky z počúvaných skladieb sprevádzajú hrou akordov T, S, D. Na základe všetkých doterajších skúseností sa pokúšajú časovo približne zaraďovať neznáme hudobné ukážky.

Taktovaním žiaci dokážu ovplyvniť dynamiku a tempo spevu a nástrojového sprievodu spolužiakov, vedia naznačiť nástup jednotlivých hlasov.

Inštrumentálne činnosti

Obsahom inštrumentálnych činností je hra a tvorba sprievodov na detských hudobných nástrojoch a ich využívanie počas hudobnej reprodukcie i produkcie, tvorba sprievodu pre hudobno-dramatické prejavy.

Obsah

- hra na hudobných nástrojoch, nástrojová reprodukcia rôznych melódií (motívov, tém, piesní, jednoduchých skladieb) improvizácia pri vyjadrovaní pocitov, nálad a javov aj v hudobno-dramatických prejavoch,
- hra a tvorba sprievodov na detských hudobných nástrojoch, prípadne keyboardu
- pochopenie farby a možnosti detských hudobných nástrojov.

Zručnosti a vedomosti

- žiak reprodukuje na základe svojich individuálnych schopností a zručností rôzne motívy, témy i časti skladieb,
- vytváranie inštrumentálnych sprievodov k piesňam, rešpektujúc ich charakter, jednoduchou improvizáciou na detských hudobných nástrojoch „podporiť“ charakter, zmeny nálad, zvyrazniť dôležité hudobné myšlienky reprodukovanej hudby.

Hudobno-pohybové činnosti

Obsahom hudobno-pohybových činností je reagovanie na hudbu a stvárňovanie hudby pomocou pohybu, tanca, gesta, improvizácia a pantomimické vyjadrenie.

Obsah

- pohybové vyjadrenie charakteru piesne a vyjadrenie hudobného výrazu a nálady, hudobnej skladby – improvizácia, pantomíma, hra na tele, tanečné kroky,
- pohybový sprievod znejúcej hudby – taktovanie, tanečné kroky, vlastné pohybové stvárnenie,

- pohybové *reagovanie* na zmeny počas znejúcej hudby – *tvarové*, tempové, dynamické, harmonické.

Zručnosti a vedomosti

- reakcia pohybom na znejúcu hudbu, na vyjadrenie metra, tempa, dynamiky, pohybu a obrysu melódie, tempa, dynamiky, v súlade s charakterom piesne alebo skladby,
- rytmizácia, taktovanie,
- realizácia hudobno-pohybových hier so spevom, vyjadrenie hudby tancom, na základe svojich individuálnych schopností a zručností vytváranie pohybových improvizácií a kreácií,
- pohybové stvárnenie jednoduchých choreografií tancov,
- žiak rozpoznáva niektoré tance rôznych štýlových období a žánrov, dokáže využívať vhodné hudobno-pohybové prvky v počúvaných skladbách a predviesť jednoduché pohybové stvárnenie hudby.

Percepčné činnosti

Obsahom percepčných činností je aktívne vnímanie a prežívanie hudby, počas ktorej žiak poznáva hudbu vo všetkých jej žánrových, štýlových a funkčných podobách, dokáže zadeliť dielo do obdobia, hudbu analyzovať a charakterizovať.

Obsah

- orientácia v hudobnom priestore a elementárna analýza hudobnej skladby prostredníctvom dominujúcich hudobno-vyjadrovacích prostriedkov, ich význam pre pochopenie hudobného diela, funkcia hudby vzhľadom k životu jedinca a spoločnosti, kultúrnym tradíciám a zvykom,
- hudobné dielo a jeho autor,
- sluchové rozlišovanie jednotlivých hudobných žánrov na základe ich charakteristických znakov,
- využitie vhodných miest v skladbách na spoluúčasť so spevom, inštrumentálnou hrou, pohybom, recitovaným slovom apod.
- verbálne vyjadrenie svojho názoru a zážitku z počúvanej hudby.

Zručnosti a vedomosti

- žiak sa orientuje v znejúcej hudbe, na základe použitých výrazových prostriedkov hudby, ktoré vníma, chápe ich funkciu a komunikačné schopnosti hudby,
- dokáže zaradiť, charakterizovať počúvanú skladbu vokálnu alebo inštrumentálnu z hľadiska štýlového obdobia a žánru, postrehne výrazné hudobné myšlienky, ich variácie, napätie a uvoľnenie hudby,
- dokáže verbalizovať svoj názor, hudobný zážitok, *predstavy od konkrétnych k abstrakcii princípov, všeobecným zákonitostiam a ich materializácii hudobnými prostriedkami*,
- verbalizuje hudobný zážitok, svoj názor, pri vzájomnej konfrontácii stanovísk vedie dialóg, dokáže hodnotiť a porovnávať počúvané skladby,
- pozná mená najvýznamnejších slovenských a svetových hudobných skladateľov a ich najznámejšie diela.

Hudobno-dramatické činnosti

Obsahom hudobno-dramatických činností na druhom stupni ZŠ je využitie všetkých činností, zručností a vedomostí na budovaní a predvedení dramatického príbehu. Zapojené sú aj získané skúsenosti a vedomosti z ostatných esteticko-výchovných predmetov:
výtvarná výchova, literárna výchova - dramatizácia, etická, tanečná zložka pohybovej výchovy.

Zručnosti a vedomosti

- integrácia a komplexné využitie vokálnych, hudobno-pohybových, inštrumentálnych, percepčných činností spojených v dramatickom príbehu (hudobnej rozprávky, hudobného príbehu, hudobného divadla, hudobnej dielne pod.) v javiskovom predvedení,
- žiak získava schopnosť empatického a asertívneho správania sa.

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Učiteľ sa usiluje o to, aby poskytoval podnety pre hudobnú aktivitu žiakov:

- skupinové, projektové, diferencované vyučovanie, návšteva hudobných podujatí, besedy,
- zážitkové, kognitívne, skúsenostné metódy, dialóg a diskusia, metódy hrania rolí; špecifické metódy: intonačná metóda s použitím relatívnej solmizácie, imitačná a kombinovaná metóda osvojovania piesní, riadené objavovanie hudby, informačno-receptívna metóda, improvizácia.

5. UČEBNÉ ZDROJE

Hudobná výchova pre 6. ročník, autori Prof. PhDr. Eva Langsteinová, CSc. a doc. Mgr. Belo Felix, PhD
Zborníky piesní z regiónu Gemer

6. HODNOTENIE PREDMETU

Spôsoby hodnotenia:

verbálne (slovné)

neverbálne (mimika, gestá)

Predmet je hodnotený podľa Metodického pokynu č. 22/2011 na hodnotenie žiakov základnej školy č.:2011-3121/12824:4-921 s účinnosťou od 1. mája 2011

Predmet HUV je klasifikovaný na vysvedčení známkami: 1 – výborný,
2 – chválitebný,
3 – dobrý,
4 – dostatočný,
5 – nedostatočný.

Pri hodnotení výsledkov práce žiaka sa postupuje v súlade s:

- a) výchovno-vzdelávacími požiadavkami vzdelávacích programov,
- b) požiadavkami na rozvoj všeobecných kompetencií,
- c) učebnými plánmi, učebnými osnovami a štandardami.

Telesná a športová výchova 6. ročník

Počet hodín týždenne: 3

1. CHARAKTERISTIKA UČEBNÉHO PREDMETU

Predmet telesná a športová výchova poskytuje základné informácie o biologických, fyzických a sociálnych základoch zdravého životného štýlu. Žiak si v ňom rozvíja schopnosti a osvojuje vedomosti, zručnosti a návyky, ktoré sú súčasťou zdravého životného štýlu nielen počas školskej dochádzky, ale i v dospelosti. Osvojuje si pohybové zručnosti a návyky na efektívne využitie voľného času a zároveň vedomosti o zdravotnom účinku osvojených pohybových zručností a návykov. Dôraz sa kladie na motiváciu k pohybovej a športovej aktivite, vyzdvihnutie osobitostí žiakov a ich individuálnych predpokladov pre vykonávanie daných činností.

Vzdelávací štandard má štyri základné časti: Zdravie a jeho poruchy, Zdravý životný štýl, Telesná zdatnosť a pohybová výkonnosť a Športové činnosti pohybového režimu. Tieto časti zohľadňujú pohybovo a zdravotne orientovanú koncepciu telesnej a športovej výchovy. Časť s názvom Športové činnosti pohybového režimu je členená na základné tematické celky a pre jednoduchšiu orientáciu učiteľa je navrhnutá odporúčaná časová dotácia atletika (15 %), základy gymnastických športov (15 %), športové hry (25 %), sezónne pohybové činnosti (15 %) a povinne voliteľný tematický celok (30 %).

V každom ročníku je povinný aspoň jeden voliteľný TC. Voliteľné TC rozširujú základné TC o pohybové činnosti, ktorých výber umožňuje rešpektovať podmienky školy, záujmy žiakov, záujmy učiteľa, miestne tradície a pod. Vyučovanie voliteľných TC musí rešpektovať plnenie cieľov telesnej a športovej výchovy a bezpečnosť pri cvičení. Obsah voliteľných TC sa využíva na doplnenie základného učiva a na motiváciu žiakov, na rozvoj ich pohybových schopností so zreteľom na skupinové záujmy, individuálne predpoklady žiakov a podmienky školy. Učiteľ môže zaradiť do plánu iba tie športové činnosti, ktoré boli súčasťou jeho pregraduálnej prípravy na vysokej škole, alebo na ktoré získal trénerské alebo cvičiteľské vzdelanie, alebo certifikát v niektorej forme ďalšieho vzdelávania učiteľov a trénerov. Ako povinne voliteľný tematický celok je možné zaradiť menej známe športové hry ako bejzbal, softbal, ringo, lakros, bedminton, florbald, a iné športy, a pohybové aktivity ako korčuľovanie, in-line korčuľovanie, snowboarding, ale i tanec, ľadový hokej a iné pohybové aktivity.

Základnou organizačnou formou je 45-minútová vyučovacia hodina a zúčastňujú sa jej všetci žiaci zaradení do I. a II. zdravotnej skupiny, prípadne III. zdravotnej skupiny (integrované vyučovanie). Žiaci so zdravotným oslabením, zdravotným postihnutím (III. zdravotná skupina) sa môžu vyučovať samostatne v oddelení zdravotnej telesnej výchovy, pričom obsah vyučovania sa realizuje podľa samostatných vzdelávacích programov.

2. CIELE UČEBNÉHO PREDMETU

Žiaci:

- vysvetlia účinok pohybovej aktivity na zdravie s jej aplikáciou v dennom režime,
- získajú vedomosti o potrebe pohybu ako prevencie pred civilizačnými ochoreniami,
- získajú informácie o situáciách ohrozujúcich zdravie a poskytnú prvú pomoc na veku primeranej úrovni,
- osvoja si zásady správnej výživy,
- vysvetlia význam využívania telovýchovných a športových činností vo svojom voľnom čase,
- vysvetlia význam aktívneho odpočinku na odstránenie únavy,
- rozvíjajú pohybové schopnosti a diagnostikujú úroveň pohybovej výkonnosti,
- osvoja si techniku a pravidlá rôznych športov a športových disciplín,
- sú motivovaní k vykonávaniu pohybovej aktivity a získajú príjemný zážitok z vykonávanej pohybovej činnosti a zo športu.

3. OBSAH UČEBNÉHO PREDMETU

Rozvoj kompetencií žiaka vo vzťahu k hlavným cieľom predmetu sa uskutočňuje prostredníctvom obsahu v nasledujúcich štyroch moduloch:

- zdravie a jeho poruchy,
- zdravý životný štýl,
- telesná zdatnosť a pohybová výkonnosť,
- športové činnosti pohybového režimu.

4. METÓDY A FORMY PRÁCE

Metódy vyučovania:

- motivačné metódy: motivačný rozhovor, motivačný výklad, motivačné rozprávanie, besedy, motivačné demonštrácie
- expozičné metódy: výklad, vysvetľovanie, opis, demonštrácia, metóda ukážky, metóda pozorovania, napodobňovania, metóda hry
- metódy s heuristickou funkciou, samostatná práca žiakov
- fixačné metódy: napodobňovanie, opakovanie, metódy pasívneho pohybu a pohybové kontrastu, tiež herné a súťaživé metódy
- diagnostické metódy: metódy pozorovania, testy, metódy rozhovoru a jednotlivé formy práce:

Formy vyučovania:

- forma kruhového cvičenia,
- forma cvičenia na stanovištiach,
- forma doplnkových cvičení,
- hromadná forma,
- skupinová forma,
- individuálna forma.

5. UČEBNÉ ZDROJE

1. L.Kačáni: Tréning vo futbale,
2. L. Kačáni: Herná príprava a prax vo futbale,
3. Š.Adamčák – R. Kollár: Základy športových hier,
4. Metodická príručka na vyučovanie telesnej výchovy,
5. Učebné osnovy TSV – pre 5. až 9. ročník základných škôl
6. Vybrané kapitoly z didaktiky telesnej výchovy

Pomôcky: športové pomôcky pre loptové hry, gymnastické pomôcky, využívanie školských športovísk: telocvičňa, antuková dráha, športový areál

6. HODNOTENIE PREDMETU

Podľa metodického pokynu č. 22/2011 na hodnotenie žiakov ZŠ.

(1) Pri klasifikácii výsledkov v týchto predmetoch sa v súlade s požiadavkami učebných osnov a vzdelávacích štandardov hodnotí:

- a) aktívny vzťah k predmetu,
- b) využívanie osobných predpokladov,
- c) autentickosť, kreativita a originalita pri riešení úloh,
- d) nachádzanie a používanie medzipredmetových vzťahov a súvislostí,
- e) záujem a snaha o zlepšovanie telesnej a duševnej zdatnosti,
- f) schopnosť zaujať postoj a vyjadriť vlastný názor.

(2) Výchovno-vzdelávacie výsledky žiaka sa v predmetoch s prevahou výchovného a umeleckého zamerania hodnotia na základe individuálneho a humanistického prístupu k žiakovi. Klasifikujú sa podľa kritérií uvedených v odsekoch 3 až 7.

(3) Stupňom 1 - výborný sa žiak klasifikuje, ak je v činnostiach aktívny, samostatný, využíva naplno svoje osobné predpoklady. Pri riešení teoretických a praktických úloh preukazuje svoju autentickosť, kreativitu a originalitu. V prípade potreby je schopný v plnej miere nachádzať a používať medzipredmetové vzťahy a súvislosti. Má záujem a snahu o neustále zlepšovanie svojej telesnej a duševnej zdatnosti. Vie pohotovo zaujať postoj k požadovaným záležitostiam a aktívne vyjadriť a obhájiť svoj vlastný názor.

(4) Stupňom 2 - chválitebný sa žiak klasifikuje, ak je v činnostiach aktívny, využíva svoje osobné predpoklady. Pri riešení teoretických a praktických úloh preukazuje menšiu mieru autenticnosti, kreativity a originality. V prípade potreby je schopný nachádzať a používať medzipredmetové vzťahy a súvislosti. Prejavuje snahu zlepšovať svoju telesnú a duševnú zdatnosť. Vie zaujať postoj k požadovaným záležitostiam a vyjadriť svoj vlastný názor.

(5) Stupňom 3 - dobrý sa žiak klasifikuje, ak je v činnostiach skôr pasívny, málo využíva svoje osobné predpoklady. Pri riešení teoretických a praktických úloh preukazuje nízku mieru autenticnosti, kreativity a originality. Jeho vedomosti a zručnosti sú obmedzené, s problémami aplikuje medzipredmetové vzťahy a súvislosti. Menej sa snaží zlepšovať svoju telesnú a duševnú zdatnosť. Ťažšie zaujíma postoj k požadovaným záležitostiam a s problémami vyjadruje svoj vlastný názor.

(6) Stupňom 4 - dostatočný sa žiak klasifikuje, ak je na vyučovacích hodinách pasívny, nespolupracuje. Pri riešení teoretických a praktických úloh neprejavuje autentickosť, kreativitu a originalitu. Jeho vedomosti a zručnosti sú veľmi obmedzené, nedokáže aplikovať medzipredmetové vzťahy a súvislosti. Prejavuje veľmi nízku snahu o zlepšenie svojej telesnej a duševnej zdatnosti. Nevie zaujať postoj k požadovaným záležitostiam a vyjadriť svoj vlastný názor. Stupeň 4 - dostatočný sa udeľuje výnimočne.

(7) Stupňom 5 - nedostatočný sa žiak klasifikuje, ak proklamatívne ignoruje výučbu, odmieta spolupracovať, jeho vedomosti a zručnosti sú nedostatočné. Nesnaží sa zlepšiť svoju telesnú a duševnú zdatnosť. Odmieta zaujať postoj k požadovaným záležitostiam a vyjadriť

svoj vlastní názor. Stupeň 5 - nedostatočný sa udeľuje celkom výnimočne.